Τεύχος
#21

2 Δεκεμβρίου 2012

BABUSHKA

ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΠΟΤΕ!

ΓΡΑΦΟΥΝ: SPATURNOS, ΜΠΑΝΑΝΑ, ΜΑΧΗΤΙΚΟΣ, Ο ΜΗ ΈΧΩΝ, ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΜΑΡΑΚΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΥΡΟΕΙΔΗΣ

ΑΓΩΝΑΣ Ή ΑΓΩΝΙΑ;

Ο ΣΥΡΙΖΑ αναμένει τις εκλογές και την κυβερνητική εξουσία, οι ψηφοφόροι και οι αγωνιστές του, τι περιμένουν;

ΔΕΚΑ ΓΥΜΝΟΙ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΙ. . .

ο κροκόδειλος είναι από την φύση του γυμνός, όμως η ερώτηση «έχεις δει ποτέ γυμνό κροκόδειλο;» στέκει

ΑΦΙΕΡΩΜΑ : ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ...

Η δολοφονία του 15χρονου Αλέξη και η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008…

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΤΟ ΝΕΟ ΚΟΥΡΕΜΑ

Στον «αέρα» η ψευτοσυμφωνία με "Νέο κούρεμα, μηδενική μείωση, καμία βιωσιμότητα"

ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ 09-12

BABUSHKA.GR

ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΠΟΤΕ...

ΑΠΌ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΗ ΤΟΥ 1944 ΚΑΙ ΤΟΥ 2008, ΣΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ ΤΟΥ 2012...

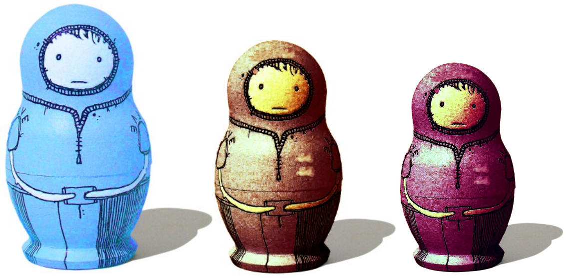

ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ :

ο φιλόσοφος, Spatournos, μαχητικός, Παναγιώτης Μαυροειδής, Ειρηναίος Μαράκης, Σκληρο-πυρηνικός φυσικός, Βασίλης Πετρόπουλος, Χωροχρονικός, ΟυΤοΠιΚοΣ, Ανθρωποφάγος, το Βυτίο, Η Μπανανα, Plitsman, Dr.Oou, Momentum, Ο μη έχων.

BABUSHKA.GR / ΕΒΔΟΜΑΔΙΕΟ, ΠΟΛΙΤΙΚΟ, ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

babushkagr@hotmail.gr
Babushka
@Babushkagr
Babushka.gr

Ο ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ ΕΊΝΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ, ΠΟΥ ΑΚΟΜΑ ΔΕΝ ΝΙΚΗΣΕ...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

BABUSHKA.GR #21,
2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2012

BABUSHKA.GR #21

Τσι Τάτα

«Εάν έπρεπε ή όχι να πυροβολήσει ο αστυνομικός, το εάν τελικώς έπρεπε να χαθεί αυτό το παιδί και ποιο αδίκημα θα πρέπει να αποδοθεί στους αστυνομικούς θα το κρίνει η Δικαιοσύνη»
ΑΛΕΞΗΣ ΚΟΥΓΙΑΣ, ΔΗΛΩΣΗ ΣΤΑ ΜΜΕ 10/12/2008

ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΠΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΗ, ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ!

«Εάν δείτε τις εικόνες με την έναρξη συμμετοχής πολιτών στην αντιπαράθεση προς τους διαδηλωτές θα καταλάβετε ότι ένας οργανωμένος πυρήνας. Υπήρξε οργανωμένη αντίδραση από κάποιους που βρίσκουν την ευκαιρία και αυτοί δεν είναι άλλοι από τους « καλαμπόκιδες» τους « κοτζαμπάσηδες» και τους « χρυσαυγήτες».Και αυτό, δεδομένου ότι η ιστορία λέει σε παρόμοιες περιπτώσεις ότι σημειώνονται δολοφονίες (σ.σ. Λαμπράκη, Τεμπονέρα). Σας ρωτώ, όμως, αύριο τι θα κάνουμε; Ο πολίτης θα πάρει το νόμο για το προσφυγικό ή τις λαϊκές αγορές;».
Ανδρέας Φούρας, Δήμαρχος Πατρέων, 9/12/2008

«έχω πληροφορηθεί ότι οι νέοι αυτοί, ενώ κατοικούν στο Π. Ψυχικό και είναι γόνοι πλουσίων οικογενειών, συνηθίζουν να συχνάζουν στα Εξάρχεια, τα οποία επιλέγουν ως χώρο διασκέδασης»... ...«Το παιδί είχε αποβληθεί από τη Σχολή Μωραΐτη και άλλαζε συχνά σχολεία, κάτι που αποτυπώνει μια αποκλίνουσα συμπεριφορά». ...»Επίσης, εμπλέκετε σε περιστατικά βίας που είχαν προηγηθεί στο γήπεδο Χαλανδρίου κατά τη διάρκεια αγώνων υδατοσφαίρισης»
Το απολογητικό υπόμνημα του ειδικού φρουρού, Επ. Κορκονέα

«Προκαλούν το περί δικαίου αίσθημα».
Δημήτρης Τσοβόλας, παράσταση π ολιτικής αγωγής, 11/12/2008

«Πρόκειται για μία δολοφονική πράξη. Η περίπτωση του κατηγορουμένου θα πρέπει να διδάσκεται στις αστυνομικές ακαδημίες ως παράδειγμα προς αποφυγή»
Υπουργός Εσωτερικών Προκόπης Παυλόπουλος, δήλωση στη Βουλή 11/12/2008

«να επιδείξουν ιδιαίτερη προσοχή στον τρόπο παρουσίασης των γεγονότων που σχετίζονται με τον τραγικό θάνατο του μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, καθώς και την απαιτούμενη σύνεση».
Υπόδειξη του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης προς τα ΜΜΕ

«36 κρίσιμες ώρες, εκτόνωση ή ακραία αστυνομικά μέτρα!» «ΣΕ ΑΔΙΕΞΟΔΟ Η ΧΩΡΑ»
Πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, ΒΗΜΑ και Καθημερινή, 10/12/2008

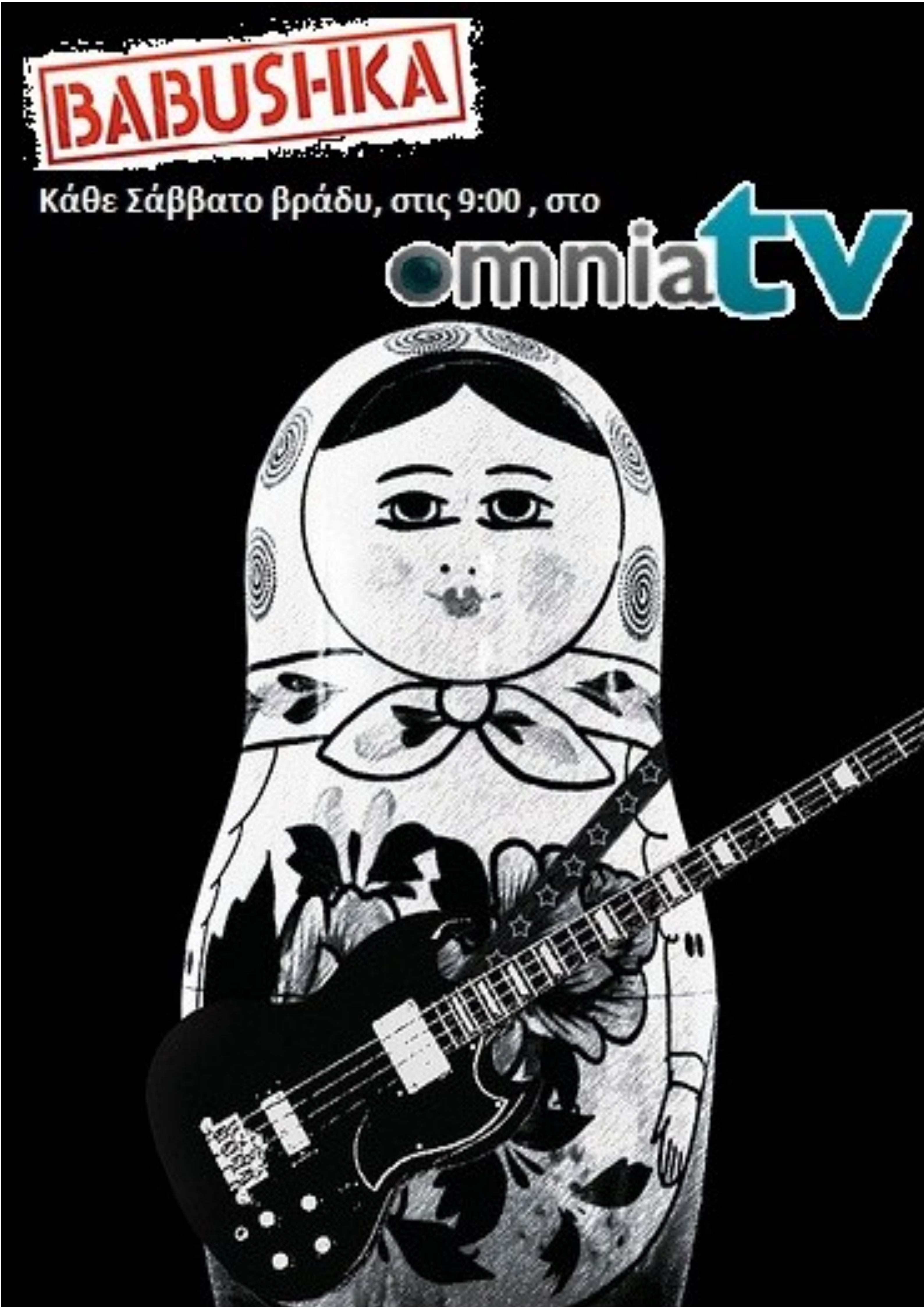
«Η δημοκρατία μας αυτοκαταστρέφεται, διότι κατεχράσθη το δικαίωμα της ελευθερίας και της ισότητας, διότι έμαθε τους πολίτες να θεωρούν την αυθάδεια ως δικαίωμα, την παρανομία ως ελευθερία, την αναίδεια του λόγου ως ισότητα και την αναρχία ως ευδαιμονία.»
Πρωτοσέλιδο του Ελεύθερου τύπου, 10/12/2008, σε μαύρο φόντο...

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΗΣ ΑΜΑΡΚΑΛΕΥΤΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

BABUSHKA
Κάθε Σάββατο βράδυ, στις 9:00 , στο
omniatv

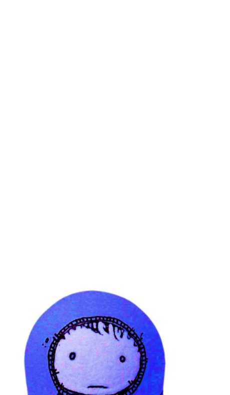

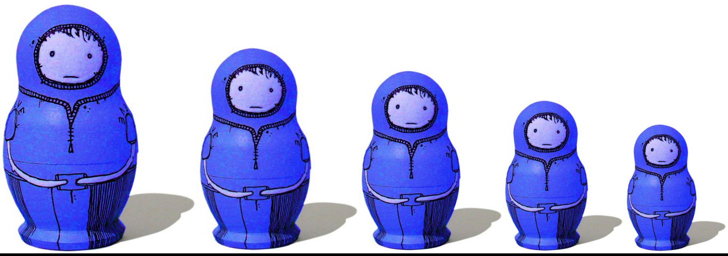
Κάπως έτσι μου ήρθε και προσπάθησα να αποτυπώσω χρησιμοποιώντας το αυτονόητο. Δηλαδή αγαπητέ μου άνθρωπε και τυχαίε αναγνώστη, ο κροκόδειλος είναι από την φύση του γυμνός, παρ' όλα αυτά η ερώτηση «έχεις δει ποτέ γυμνό κροκόδειλο;» στέκει. Επειδή ξέρω όμως ότι θα διαφωνήσεις, σκέφτηκα τα παρακάτω, τα οποία είναι από την φύση της αξιοπρεπείας και της εργατικής τάξης αυτονόητα, παρ' όλα αυτά εσύ συνεχίζεις να δικαιολογείς ερωτήσεις του τύπου «τι εσώρουχα φοράει ένας κροκόδειλος;». Το χειρότερο όμως αγαπητέ, δεν είναι ότι κάνεις αυτές τις ερωτήσεις, αλλά το γεγονός πως περιμένεις απαντήσεις και λύσεις από τους εξουσιαστές μας...

ΔΕΚΑ ΓΥΜΝΟΙ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΙ

«Περί εσώρουχων των κροκοδείλων και κροκοδείλιων δακρύων...»

Γράφει ο **Spatournos**

Γυμνός κροκόδειλος ένα, η ξευτίλα σου στην ανοχή, πλέον αποτελεί μεγάλη ξευτίλα για την αξιοπρέπεια σου, ο τρόπος με τον οποίο ανέχεσαι τα πάντα, ο τρόπος που αντιμετωπίζεις οτιδήποτε συμβαίνει γύρω σου. Έχεις κλείσει τα αφτιά σου για να μην ακούγονται οι κραυγές βοήθειας από αυτούς που πεθαίνουν στα πόδια σου!

Γυμνός κροκόδειλος δυο, η ανοχή σου στην ενοχή, κάθε μέρα ακούς για πράγματα άδικα, ακούς ακόμα και ποιοι είναι οι υπεύθυνοι. Παρ' όλα αυτά εσύ δεν κάνεις τίποτα, απλά ανέχεσαι την ενοχή τους, κάποιες φορές μάλιστα χειροκροτείς τις ανεκδιήγητες πράξεις που κάνουν στην ιδία σου την τάξη.

Γυμνός κροκόδειλος τρία, η ενοχή σου στην υπομονή, έτσι λοιπόν και εσύ είσαι ένοχος για την υπομονή σου, για την υπομονή που επιβάλεις στα παιδιά σου, εσύ τους λες να ηρεμήσουν, κάτι θα γίνει τους λες, κάπως θα την βγάλουν. Αυτή σου η μανία λοιπόν με την υπομονή σε κάνει ένοχο στα μάτια μου, δεν μπορώ να σε αθωώσω.

Γυμνός κροκόδειλος τέσσερα, η υπομονή σου στη οργή, ενώ λοιπόν βλέπεις άλλους να παλεύουν, να οργίζονται και να αντιστέκονται. βλέπεις κάποιοι πνίγονται, πεινάνε, κρυώνουν, δεν έχουν που να κοιμηθούν. ντρέπονται για τον ξεπεσμό τους. Εσύ όμως το βιολί σου, λες «εντάξει μωρέ» κάποιοι γραφικοί που λένε «σε όλα όχι» είναι, μειοψηφίες που αντιδρούν συνεχώς και θέλουν να βλάψουν την εικόνα της χώρας στο εξωτερικό.

Γυμνός κροκόδειλος πέντε, η οργή σου στον καναπέ, προφανώς και εσύ κάποιες στιγμές οργίζεσαι, συνήθως την ώρα που βλέπεις «τα δελτία των οκτώ», βρίζεις, μουντζώνεις και φωνάζεις ρυθμικά «κλέφτες, κλέφτες». Βέβαια αυτή σου η οργή εκτός ότι δεν θέλει να δημιουργήσει τίποτα καινούριο, τίποτα το διαφορετικό χώνεται με απίστευτο τρόπο στον μεγάλο σου καναπέ. κάποια στιγμή όμως τον καναπέ θα τον πάρει η τράπεζα και να δω τότε που θα χώσεις την οργή σου!

Γυμνός κροκόδειλος έξη, ο καναπές σου στην συνενοχή, έτσι και εσύ έχεις το δικό σου μερίδιο στην επίθεση που δεχόμαστε γιατί από την στιγμή που δεν τους σταματάς ή δεν κάνεις προσπάθεια να αντισταθείς, τους βοηθάς. Άρα ο καναπές σου είναι συνένοχος για την κατάντια που έχει περιέλθει αυτή η κοινωνία, για την κατάρρευση και την απαξίωση που βιώνει η νέα γενιά.

«θα έρθει κάποια μέρα, που τα παιδιά θα διαλέγουν τους γονείς τους...»

Κατερίνα Γώγου.

Γυμνός κροκόδειλος επτά, η συνενοχή σου στα εγκλήματα τους, όσο και να σε ταράζει είσαι συνένοχος στα εγκλήματα τους, είσαι και εσύ υπεύθυνος που κοιτάς να δολοφονούν τα παιδιά σου μπροστά στα μάτια σου και δεν κάνεις τίποτα για να το σταματήσεις. Αν δεν κάνεις κάτι σύντομα, αν δεν δήξεις πως είσαι άνθρωπος με αξιοπρέπεια, αν δεν βοηθήσεις τα παιδία σου να διεκδικήσουν ένα άλλο διαφορετικό μέλλον. θα έχεις και εσύ τις ίδιες συνέπειες με τους καταπιεστές. Όπως έλεγε και η Γώγου: «θα έρθει η μέρα που τα παιδία θα διαλέγουν τους γονείς τους».

Γυμνός κροκόδειλος οκτώ, οι γύρω σου ζουν στον φόβο, όσο και να προσπαθείς να στρέψεις το βλέμμα σου μακριά από το φόβο των άλλων, δεν μπορείς να το καταφέρεις. Ξέρεις καλά πλέον ότι τα παιδάκια στο δρόμο φοβούνται, οι μετανάστες προσπαθούν να προστατευτούν από τις ρατσιστικές επιθέσεις, οι εργαζόμενοι πάνε κάθε μέρα στην δουλεία με τον φόβο της απόλυσης, οι άνεργοι αγωνιούν και ζουν μέσα στον φόβο αν θα μπορέσουν να ταΐσουν τους εαυτούς τους και τις οικογένειες τους.

Γυμνός Κροκόδειλος εννέα, ο φόβος μας σπρώχνει στην εξαθλίωση, όταν η κοινωνία φοβάται η μόνη κατεύθυνση που μπορεί να ακολουθήσει είναι εκείνη της εξαθλίωσης, κάθε μέρα βυθίζεται όλο και πιο πολύ στην μιζέρια και αβεβαιότητα. Κάθε μέρα προσπαθείς να κρατήσεις με νύχια και με δόντια αυτό που έχεις, ώστε να μην το χάσεις. Αυτό όμως σε κάνει συνεχώς να παλεύεις για την επιβίωση στερώντας σου έτσι την ελευθερία και την δύναμη ώστε να βγεις από αυτή την ατέρμονη κατάσταση.

Γυμνός Κροκόδειλος δέκα, η εξαθλιωμένη ελπίδα, το χειρότερο από όλα όσα μας συμβαίνουν αγαπητέ είναι ότι η ελπίδα μας έχει εξαθλιωθεί. Εμείς αντί να την βοηθήσουμε να σταθεί στα πόδια της, την ακολουθούμε στην βουτιά που κάνει στην σκοτεινιά. Θεωρούμε φυσιολογικό το να κακοποιείται, να εξαθλιώνεται και τελικά να θάβεται.

No Future.

΄ΩΡΑ ΒΡΑΔΙΝΗ, ΕΡΜΟΥ, ΕΝΑ ΠΑΡΑΤΕΤΑΜΕΝΟ Ω, ΦΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ ΚΑΙ ΤΡΕΧΑΛΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΑΙΟΛΟΥ. ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΦΤΑΣΟΥΜΕ ΣΤΗ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΠΟΣ. ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΑΘΕΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΜΑΧΕΣ, ΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΣΤΗΝ ΑΙΟΛΟΥ ΓΙΑ ΛΙΓΟ, ΜΙΛΑΜΕ ΣΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ, Η ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΜΥΡΙΖΕΙ ΔΑΚΡΥΓΟΝΟ ΚΑΙ ΚΑΜΕΝΟ ΠΛΑΣΤΙΚΟ. ΈΝΑ ΠΑΙΔΙ ΠΕΡΙΠΟΥ ΣΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΜΑΣ, ΜΑΣ ΛΕΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΑΝΕΒΟΥΜΕ ΤΟ ΣΤΕΝΟ ΠΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΜΕ ΓΙΑΤΙ ΛΕΕΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΧΑΜΟΣ ΠΙΟ ΠΑΝΩ. ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΥ ΜΑΣ ΛΕΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΠΑΜΕ. «ΕΣΥ ΠΟΥ ΠΑΣ;» ΤΟΥ ΓΕΛΑΜΕ, «ΞΕΡΩ ΠΟΥ ΠΑΩ» ΛΕΕΙ ΚΑΙ ΦΕΥΓΕΙ.

Γράφει η **Mpanana**

Ώρα πρωινή, ετοιμάζεται να ξεκινήσει μια από τις μαθητικές πορείες των ημερών. Στο πλάι μου έχω τον μεγάλο μου ανιψιό, τότε ετών 13. Φωνάζουμε τα συνθήματα μαζί, τον βλέπω πως παρατηρεί τον κόσμο, πρώτη του φορά σε πορεία, τον βλέπω είναι τα μάτια του ορθάνοιχτα. 'Οι μαθητές θα πούνε την τελευταία λέξη, αυτές οι μέρες είναι του Αλέξη', κοιτάω εκείνον, κοιτάω τα υπόλοιπα παιδιά στην πορεία. Θλίψη και αισιοδοξία ταυτόχρονα. Λίγο αργότερα στην ομόνοια ξεκινάει τρέξιμο, αγχώνομαι, παίρνω από το χέρι τον ανιψιό και απομακρυνόμαστε από την πορεία. Στο ύψος της Κοραή ματάδες συλλαμβάνουν μπροστά μας έναν διαπιστευμένο φωτογράφο που τους έπαιρνε φωτογραφίες. Τελικά τον τραβάνε πίσω κάποιοι άνω των 60. Όλοι μαζί σε αυτό. ΟΙ άνω των 60 και οι κάτω των 20. Όλοι μαζί φωνάζουμε συνθήματα. Φωνάζει και ο μικρός. Την επόμενη μέρα η αδελφή μου, μου 'πε στο τηλέφωνο πως το βράδυ της είχε πει ο ανιψιός μου πως 'σήμερα ήταν η καλύτερη μέρα της ζωής μου'.

--

Δούλευα στο κέντρο τότε, ένα δρόμο κάτω από τη σπρίντερ και το ίντερσπορτ που κάηκαν ολοσχερώς. Τα έβλεπα κάθε μέρα, παρ' όλα αυτά τις συζητήσεις για τα μαγαζιά στο κέντρο και τις σπασμένες βιτρίνες δεν τις καλοκαταλάβαινα. Τι κι αν οι καταστηματάρχες του κέντρου είχαν ήδη αρχίσει να βιώνουν την κρίση, η είδηση δεν θα ήταν τα μαγαζιά που ερήμωναν. Τα μικρά παλιά μαγαζιά της Αθηνάς και των υπόλοιπων δρόμων με τα εργαλεία, τις κάλτσες, τα υφάσματα και τα καπέλα, που έκλεινε το ένα μετά το άλλο, δεν ήταν είδηση. Τα φώτα ήταν πάνω στα πολυκαταστήματα και τις αλυσίδες που πολύ γρήγορα θα έβρισκαν τον τρόπο να ξανανοίξουν.

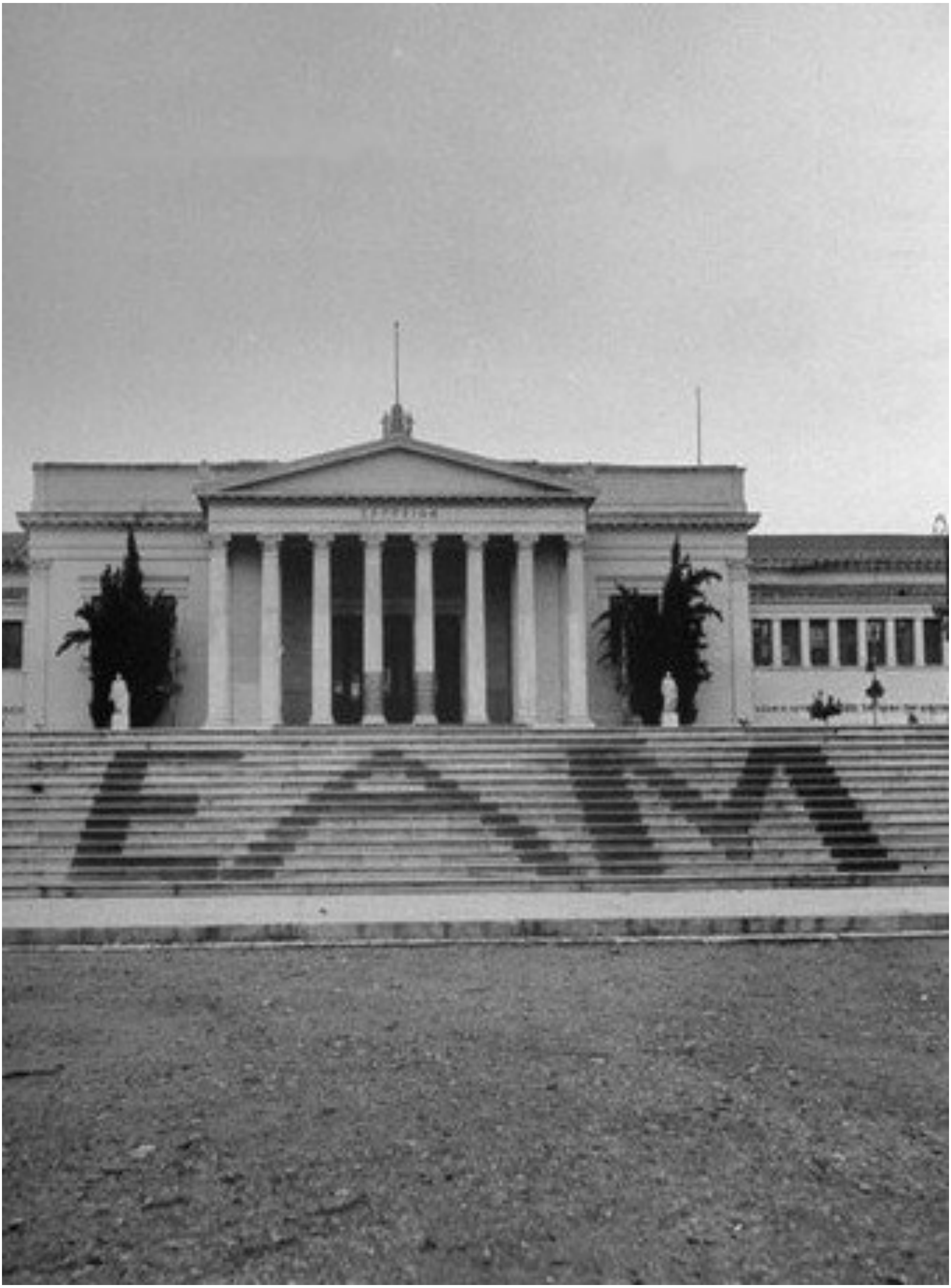
Ακόμα και τρία χρόνια μετά η είδηση θα ήταν πως οι πορείες καταστρέφουν τα μαγαζιά του κέντρου. Τα δελτία ειδήσεων γεμάτα από εικόνες σπασμένων μαγαζιών, πλιάτσικα και όποιες μαρτυρίες βοηθούσαν στο να μιλάμε για τους κακούς κουκουλοφόρους που φταίνε. Τα είχαν καταφέρει, η ατζέντα είχε αλλάξει.

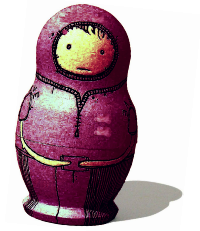
--

Διαβάζω μια ιντερνετική συζήτηση που συμμετείχα στις 10 Δεκεμβρίου του 2008. Αυτά που γράφω τότε, μου θυμίζουν αυτά που έγραφα και κατά τη διάρκεια του Συντάγματος το 2011. Οι λέξεις είναι ίδιες. Την ώρα που το ξαναδιαβάζω νιώθω πως επαναλαμβάνονται όλα. Ενώνεται το οχτώ με το δέκα, το οχτώ με το έντεκα, το οχτώ με το δώδεκα. Μοιάζουν όλα να είναι μια αλληλουχία.

--

Ο Δεκέμβρης του οχτώ είναι ώρες και μέρες στο δρόμο, είναι εικόνες από μεγάλες πορείες, ανατριχιαστικά συνθήματα και φωτιές. Έχει στενοχώρια και θυμό. Έχει παρανοϊκές δηλώσεις για παρεξήγηση και μεμονωμένα περιστατικά. 'Ο τόπος έχει πλημμυρίσει από επαναστάτες με μπλουζάκια Benetton, αθλητικά Nike και κινητά Nokia και Ericsson. Από καλομαθημένους, δηλαδή, χαβαλέδες που κλαίνε για τα αδιέξοδα της γενιάς των 700 ευρώ'. Η γενιά των 700 ευρώ που έγινε των 586 και των ανέργων. Συζητήσεις, τσακωμοί και μια ανεξήγητη αισιοδοξία πως κάτι μπορεί τώρα να γίνει αλλιώς. Μια αίσθηση πως θα μπορούσαμε να τα αλλάξουμε όλα. Κι αυτό δεν τελειώνει εκεί. Τότε αρχίζει, μαζί με την χρεοκοπία. Το μη-μέλλον έχει ήδη ξεκινήσει.

Στους Δρόμους...

ΉΡΘΕ ΚΑΙ Ο ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ ΛΟΙΠΟΝ, ΜΗΝΑΣ ΔΙΑΚΟΠΩΝ ΚΑΙ ΧΑΛΑΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΜΕΡΙΚΟΥΣ, ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ, ΔΙΑΤΑΡΑΧΩΝ ΚΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ ΓΙΑ ΑΛΛΟΥΣ. ΑΠΟ ΟΛΑ ΕΧΕΙ Ο ΜΠΑΞΕΣ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΤΟΠΟ, ΠΟΥ ΚΑΠΟΤΕ ΘΥΜΙΖΕ ΕΝΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΞΙΩΝ, ΜΙΑ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΑΠΟ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑΤΟΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΝ, ΤΗΣ ΦΤΗΝΙΑΣ ΑΞΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΛΟΥΣ ΕΛΛΕΙΨΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ.

Γράφει ο **ΜΑΧΗΤΙΚΟΣ**

Έμελλε να χαθεί ένας ανήσυχος έφηβος, από το χέρι ενός ένστολου συμπλεγματικού προστάτη της εξουσίας, για να αντικρύσει η κοινή γνώμη το βαθμό της σήψης και της απαλλοτρίωσης της κοινωνίας μας. Ακόμα και ο πιο αθώα σκεπτόμενος έβλεπε κατάματα την ωμή αλήθεια και δεν «έχαφτε» όσα του σέρβιρε το σύστημα. Αυτό οδήγησε τόσο κόσμο στους δρόμους, συσπείρωσε αδύναμους και φοβισμένους και ώθησε τον κόσμο να βγει στο δρόμο, να διαδηλώσει, να εξωτερικεύσει τα συναισθήματα του με τον πιο δυναμικό και γενναίο τρόπο. Για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, η επανάσταση πήρε μορφή. Ο κόσμος ποδοπάτησε τον φανατισμό και τον κομματικό οπαδισμό που έθρεφε τόσα χρόνια το σύστημα τους και έσπασε περήφανος τα δεσμά του.

Εκείνος ο Δεκέμβρης αφύπνισε πολλούς, τους οδήγησε στα γνωστά μονοπάτια της αντίδρασης. Οι πλατείες και οι δρόμοι πλημμύρισαν από κάθε λογής ανθρώπους, ένα απέραντο ψηφιδωτό που έδειχνε να αντιλαμβάνεται την πραγματική ανάγκη της εποχής. Μιας εποχής που χρειάζεται θυσίες και σκληρές διαπραγματεύσεις κόντρα σε όλα όσα έχουμε μάθει τόσα χρόνια. Ένα απόστημα που έπρεπε να σπάσει με τον πιο βίαιο τρόπο και να ξεριζωθεί μέχρι και την τελευταία ικμάδα του, προτού μπορέσει να χτυπήσει ξανά και να δηλητηριάσει τις ψυχές μας.

Μια επανάσταση που κάπου χάθηκε στην πορεία της, μπόρεσαν τα παπαγαλάκια της προπαγάνδας του συστήματος αλλά και η βία της εξουσίας να μετατρέψουν σε προσωρινή αμηχανία. Μια στάση στην πορεία προς την ελευθερία, κόσμος που έχανε τη δουλειά, το μεροκάματο, τη ζωή κάτω από τα πόδια του, έπρεπε να επανακαθορίσει το είναι του και να αποφασίσει πως θα γίνει η επανεκκίνηση του. Σε αυτό το χαμό φταίει ότι δε μάθαμε ποτέ την αληθινή ιστορία σ' αυτόν το τόπο, στα σχολικά κλουβιά, αυτό που διδασκόταν ήταν η εκδοχή της ιστορίας αυτών που ήταν από πάνω. Τα κομμάτια που πονούσαν και έγδερναν το όμορφο παρουσιαστικό τους, λογοκρίνονταν, αποκρύπτονταν με τρόπο και κάθε λογής στερεότυπο κυκλοφορούσε για όσους έκαναν λόγο για το αντίθετο. Όπως δε μάθαμε ποτέ τίποτα από τους δασκάλους μας για τα ανένταχτα αγρίμια που ελευθέρωσαν αυτή τη χώρα από τα δεσμά του ναζί κατακτητή. Την περηφάνια που θα έπρεπε να νιώθουμε στα στήθια μας για αυτούς τους σύγχρονους – αρχαίους Έλληνες που οφείλαμε να έχουμε ως οδηγούς στην πορεία μας.

Αμέτρητες προδοσίες, πολλά πισώπλατα μαχαιρώματα, ακόμα και μεταξύ συντρόφων. Το πούλημα αξιών από κάποιους που άρπαξαν την ευκαιρία να εξοφλήσουν τα κατορθώματα ενός λαού για προσωπικά τους οφέλη, να προλάβουν να στρογγυλοκαθίσουν στην καρέκλα της εξουσίας.

Κάποιοι φρόντισαν να μη μάθουμε ποτέ για εκείνον τον τόσο μακρινό αλλά συνάμα τόσο κοντινό Δεκέμβρη. Τότε που το αντάρτικο λευτέρωσε αυτόν τον τόπο και είδε τις θυσίες του να υφαρπάζονται από το μηχανισμό του συστήματος και τις έξωθεν δυνάμεις των «καλών» Ευρωπαίων που πάντα ήθελαν την προκοπή της χώρας μας. Ούτε για τις εν ψυχρώ δολοφονίες ακούσαμε ποτέ, ούτε για τις μάχες σώμα με σώμα στο κέντρο της Αθήνας, ούτε καν τα Βρετανικά άρματα μάχης στο Σύνταγμα είδαμε ποτέ. Ήταν όλα μια θολή ανάμνηση, μια ιστορία τραβηγμένη από τα μαλλιά που κάποιους βόλευε το θάψιμο της.

Εμεινε μόνο η λέξη εμφύλιος να βασανίζει τα παιδιάστικα όνειρα μας και σαν « ταμπού» να απαγορεύεται δια παντός το κάθε ερώτημα γύρω από αυτήν και η κάθε πιθανή διερεύνηση της αλήθειας. Στόματα σφραγίστηκαν, με το καλό η δια της βίας. Έμεινε μόνο η στάμπα του «κόκκινου», του Κομμουνιστή που αιματοκύλισε αυτή την χώρα.

Τα «Τάγματα Ασφαλείας» μεταμορφώθηκαν σε ομάδες «πατριωτών» και οι εκάστοτε διοικητές τους, οι πιο αιμοβόροι και άνευ συνειδήσεως δηλαδή, κατόρθωσαν να εξαργυρώσουν τα εγκλήματα τους με την είσοδο τους στη βουλή και στο μηχανισμό κομματικής στήριξης.

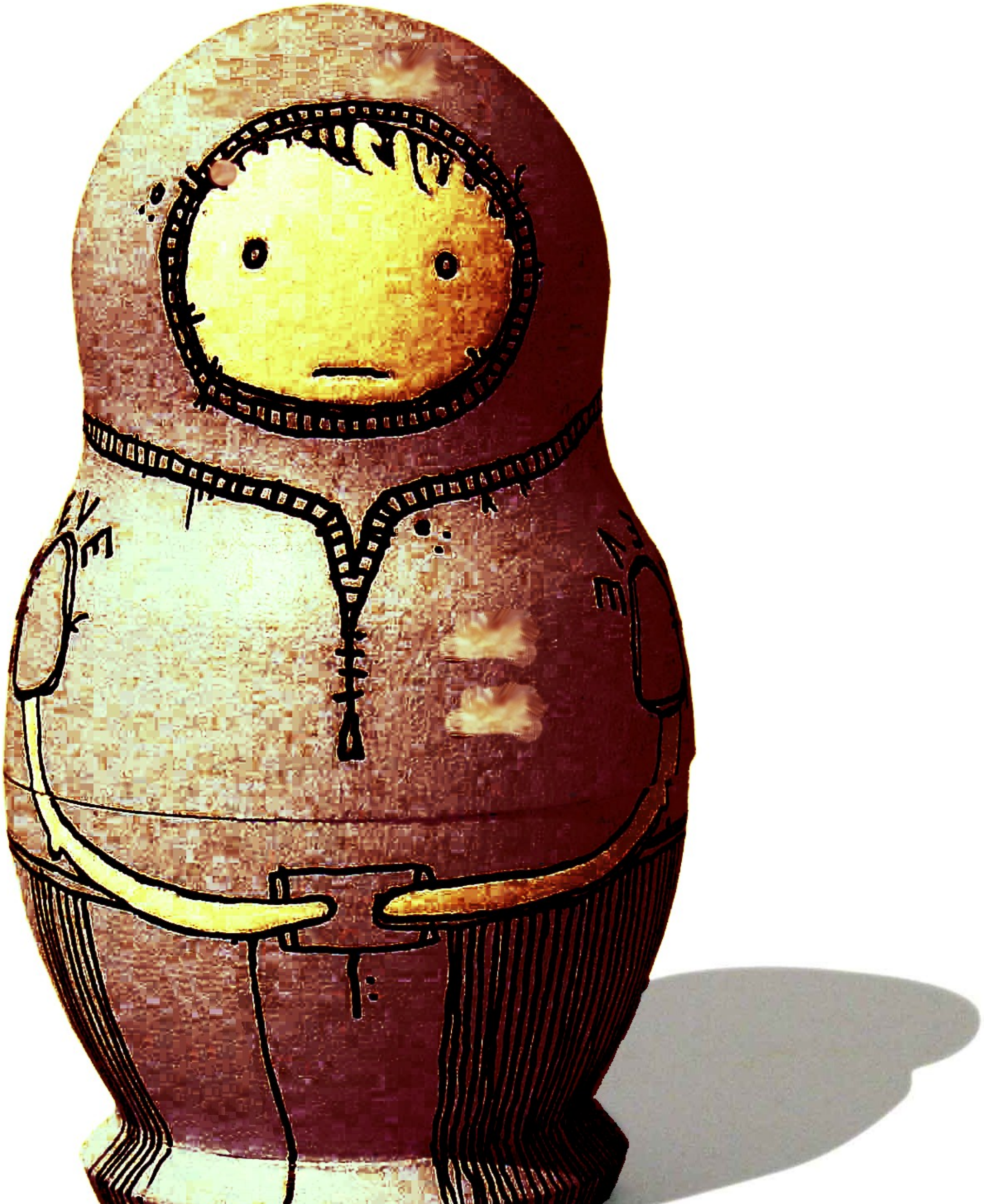
Μετά από όλα αυτά, βλέπουμε ξανά την φιλοσοφία των δύο άκρων να καλλιεργείται συστηματικά και να προβάλλεται από το σύνολο των Μέσων Μαζικής Εξαπάτησης. Ένας τρόπος αποπροσανατολισμού του απλού πολίτη, μέθοδος εκφοβισμού και απειλής για το ότι ήρθε η ώρα να ξαναζήσει αυτός ο τόπος ακόμα μια εμφύλια διαμάχη. Και ο πολίτης πέφτει στην παγίδα αυτή και τρομάζει, το σκέφτεται, δυσανασχετεί, κάνει πίσω, επειδή ακριβώς δεν ξέρει, δεν έχει διδαχθεί την αληθινή ιστορία. Έμεινε η λιωμένη καραμέλα ότι κάποιοι ήθελαν να πουλήσουν τον τόπο μας σε κόκκινους και μπλε, ότι αυτοί που την ελευθέρωσαν την ήθελαν για δική τους και μόνο. Ο πολίτης που δε μπόρεσε να συνειδητοποιήσει ότι το αντάρτικο έγινε για αυτόν, από αυτόν. Κανένα κέντρο κυβερνητικής εξουσίας δε τα παράτησε όλα για να υπερασπιστεί το κοινό καλό. Το συναίσθημα πατριωτισμού δεν έχει χρώμα, είναι στην καρδιά και στην ψυχή του καθενός που προσέφερε την ίδια του τη ζωή στη λευτεριά αυτού του τόπου. Τα αγρίμια που προδόθηκαν και εκδιώχθηκαν ακόμα και από τους δικούς τους ανθρώπους.

Φτάνοντας στο σήμερα, αρκεί να συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε φυλακίσει απελευθερωτές, έχουμε σκοτώσει ήρωες, έχουμε αναδείξει προδότες της χώρας ως μέγιστους πατριώτες, έχουμε επιτρέψει τους ίδιους και τους ίδιους να κυβερνάνε τις ζωές μας, να εξουσιάζουν ακόμα και τα όνειρα μας.

Μοναδικό αντίδοτο σε όλα αυτά, η θέληση μας να ξεφύγουμε από αυτά. Σπάμε τα δεσμά με τη βία στη βία της εξουσίας, με μεγαλύτερη ένταση και θυμό. Πολεμάμε για αυτά που αγαπάμε, αποφασισμένοι και όχι αναγκασμένοι, χωρίς οίκτο, χωρίς κανένα πισωγύρισμα. Γράφουμε τη δική μας ιστορία, στους δρόμους.

Καλό μας μήνα λοιπόν, και αλληλεγγύη και στήριξη στους φυλακισμένους, γιατί επικηρυγμένοι είμαστε όλοι...

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΟΦΡΟΥ ΛΑΟΥ...

ΤαΨηλάΤηςΕβδομάδας

ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

Στο κείμενο του Μνημονίου για το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο αναφέρεται ότι οι αρχές έχουν ξεκινήσει την διαδικασία διάσπασης σε καλή και κακή τράπεζα. Αναφέρεται ότι έχει επιλεγεί η μέθοδος της ΑΤΕ και η «συναλλαγή θα ολοκληρωθεί το αργότερο στο τέλος Δεκεμβρίου». Υπενθυμίζεται ότι ενδιαφέρον για το ΤΤ φέρεται να έχουν εκδηλώσει και οι 3 μεγαλύτερες τράπεζες, η Εθνική (με τη Eurobank), η Alpha και η Πειραιώς. Για την Αγροτική Τράπεζα, αναφέρεται στο ίδιο κείμενο ότι το τελικό κόστος αναδιάρθρωσης θα καθοριστεί από τα αποτελέσματα του εξωτερικού ελέγχου των μεταβιβαζόμενων στοιχείων ενεργητικού και παθητικού. Για την Τράπεζα Πειραιώς γίνεται αναφορά στο σχέδιο αναδιάρθρωσης που έχει ήδη κατατεθεί στην Τρόικα, με στόχο να αποδείξει πως ο νέος ενιαίος όμιλος θα ενισχύσει τη βιωσιμότητά του και τη σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας. Η ολοκλήρωση της αναδιάρθρωσης της νέας Proton τοποθετείται μέχρι το Μάιο του 2013 και θα γίνει υπό την αιγίδα του ΤΧΣ. Καμία αναφορά δεν υπάρχει στο κείμενο για το Ταμείο Παρακαταθηκών.

Στη δημοσίευση της προκήρυξης για την κατασκευή της μονάδας επεξεργασίας απορριμμάτων στην Κερατέα, προχώρησε ο Ειδικός Διαβαθμιδικός Σύνδεσμος. Στην προκήρυξη του έργου, τονίζεται ότι ο ΕΔΣΝΑ επιφυλάσσεται του δικαιώματος σε ότι αφορά τη χωροθέτηση και την ακριβή ποσότητα των προς επεξεργασία απορριμμάτων. Αυτά θα προσδιοριστούν κατά τη διαδικασία του «Ανταγωνιστικού Διαλόγου», αφού θα έχει προηγηθεί συνεργασία του Δήμου Λαυρεωτικής με το ΥΠ.ΠΕΡ.

ΤΑ ΠΟΛΥ ΨΗΛΑ... ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Θέση «μη μέλους κράτους παρατηρητή» στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών απέκτησε η Παλαιστίνη μετά από την ψηφοφορία που διεξήχθη στην έδρα του οργανισμού στη Νέα Υόρκη. Σε μια ιστορική ψηφοφορία το αίτημα έγινε δεκτό με πλειοψηφία, καθώς 138 χώρες ψήφισαν υπέρ, 9 κατά, ενώ και 41 αποχές. Πρόκειται για μία πολιτική, διπλωματική αλλά και συμβολική νίκη που θα δώσει στους Παλαιστίνιους φωνή στη διεθνή κοινότητα.
Θετικά εκφράστηκαν μεγάλες δυνάμεις όπως η Ρωσία και η Κίνα, οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, μεταξύ τους η Γαλλία, η Ισπανία, η Ιταλία, η Ελλάδα και η Κύπρος, το σύνολο του αραβικού κόσμου, των ασιατικών χωρών και της Νότιας Αμερικής.
Αναμενόμενη η αρνητική ψήφος του Ισραήλ και των ΗΠΑ, όχι ψήφισε ο Καναδάς, η Τσεχία, ο Παναμάς αλλά και τα μικρά νησιωτικά κράτη, Παλάου, Ναουρού, Μικρονησία και Νήσοι Μάρσαλ.
Η αναβάθμιση του διεθνούς καθεστώτος της Παλαιστινιακής Αρχής από «οντότητα» σε «κράτος μη μέλος» (non-member observer state) του ΟΗΕ, ανάλογο καθεστώς με αυτό που κατέχει το Βατικανό, δίνει φωνή στην Παλαιστίνη η οποία ως σήμερα είχε απλώς καθεστώς παρατηρητή στη Γενική Συνέλευση των 193 κρατών-μελών του ΟΗΕ.

Πύραυλο μεγάλου βεληνεκούς πρόκειται να εκτοξεύσει εντός των επόμενων εβδομάδων (10-22 Δεκεμβρίου) η Βόρειος Κορέα, όπως ανακοίνωσε το επίσημο πρακτορείο ειδήσεων της χώρας. Η κίνηση αυτή θα δοκιμάσει και πάλι τις σχέσεις της Πιονγιάνγκ με τη διεθνή κοινότητα, κυρίως όμως τη γειτονική Νότιο Κορέα.
Ακόμα και οι ημερομηνίες που έχουν επιλεγεί δεν είναι τυχαίες, αφού στις 19 Δεκεμβρίου διεξάγονται προεδρικές εκλογές στη Νότιο Κορέα, ενώ στις 17 Δεκεμβρίου συμπληρώνεται ένας χρόνος από το θάνατο του Κιμ Γιονγκ-Ιλ.

ΝΑ ΤΟΥΣ

Η ΔΟΣΗ ΤΩΝ 44 ΔΙΣ ΕΥΡΩ, ΚΛΕΙΔΩΣΕ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΈΛΛΗΝΕΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΕΣ. Η ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΣΩΤΗΡΙΑ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΥΒΕΡΝΟΥΝΤΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ ΨΕΥΔΟΣ, ΑΛΛΑ ΤΟ ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΝΤΙΘΕΤΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ! ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ IV ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΔΕΝ ΘΑ ΔΙΑΦΕΡΕΙ ΣΕ ΤΙΠΟΤΑ ΑΠΟ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΚΑΙ ΘΑ ΕΡΘΕΙ ΣΕ ΨΗΦΙΣΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ 2013! ΜΕΣΑ ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗ ΑΣΦΥΚΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ, Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΤΕΛΙΚΗ ΛΥΣΗ.

ΑΓΩΝΑΣ Ή ΑΓΩΝΙΑ...

Ο ΣΥΡΙΖΑ αναμένει τις εκλογές και την κυβερνητική εξουσία, οι ψηφοφόροι και οι αγωνιστές του, τι περιμένουν;

Γράφει ο **Μη Έχων**

"Μονομερής ενέργειες, δεν πρόκειται να κάνουμε, αναγνωρίζουμε το χρέος..."

Γιάννης Μπαλάφας, Βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ

Γράφει ο **Μη Έχων**

Αφού ξημέρωσε η Τρίτη, μετά το μαραθώνιο eurogroup της Δευτέρας, αυτό που πολλοί ανέμεναν να συμβεί, συνέβη. Με το ξεκίνημα των πρώτων πρωινών ενημερωτικών εκπομπών και την κυκλοφορία των εφημερίδων, η είδηση για την «μεγάλη σωτηρία», τρίφτηκε στο πρόσωπο μας, από τους δημοσιογραφίσκους των πρωϊνάδικων και τους χρεοκοπημένους- τυποεκδότες.
Κατ' αρχάς και όσον αφορά το ζήτημα της « απόφασης» του eurogroup, το μόνο που πρέπει να κατανοήσουμε είναι πως αποτελεί μια ακόμη επιβάρυνση του Ελληνικού χρέους και όχι μείωση. Μέσα στο 2013 και αφού η Ελλάδα πάρει τις δόσεις- 3 ή 4 δεν ξεκαθαρίστηκε ακόμη (έτσι κι αλλιώς, οι δανειστές έχουν δείξει πως πράττουν όπως αυτοί ορίζουν, παραβλέποντας τις οποίες δεσμεύσεις, τις οποίες βέβαια ζητούν να εφαρμόσει η Ελλάδα…), ουσιαστικά, θα επιβαρυνθεί με ακόμη 44 δις. Το σημαντικό όμως είναι πως το 80% αυτών, θα πάει στις τράπεζες και όχι στην πραγματική οικονομία, όπως ήδη διασπείρει το καθεστώς.
Το eurogroup δεν αποφάσισε κάτι συγκεκριμένο, απλά αποτέλεσε μια ακόμη νίκη της Γερμανίας, η οποία ξεκάθαρα αποτελεί την πλέον ηγεμονική δύναμη σε ολόκληρη την Ευρώπη και που κατάφερε να αναθέσει το ζήτημα της βιωσιμότητας του χρέους για μετά τις Γερμανικές εκλογές, κάνοντας μια προσωρινή μετατροπή του στόχου του προγράμματος με αυθαίρετα στοιχεία. Στόχο τον οποίο το ΔΝΤ, το οποίο είναι το μόνο που έχει εξειδίκευση σε παρόμοιες καταστάσεις, δεν έχει πιάσει ποτέ! Ακόμα και στη δική μας περίπτωση, αν βάλουμε κάτω τα στοιχεία, θα δούμε πως μέχρι τώρα στο ζήτημα της εξυγίανσης της Ελληνικής οικονομίας, ΔΝΤ και ΕΕ έχουν πέσει έξω σε όλα!
Από την άλλη, ακόμη και αν τεθεί το ζήτημα της μείωσης των επιτοκίων, μιας και οι τοκογλύφοι του ΔΝΤ και της ΕΕ ουδέποτε δέχθηκαν να χάσουν τα κέρδη τους, θα υπάρξει νέος δανεισμός, ίσως μεγαλύτερης διάρκειας αποπληρωμής, πάντως οι δανειστές θα εξασφαλίσουν και τα λεφτά και τα κέρδη τους…

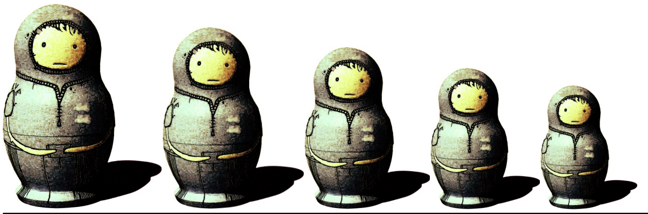
Η Συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, δηλαδή το ολοκληρωμένο στάδιο του μνημονιακού μπλοκ, μετά το βράδυ της δευτέρας, υπόγραψε την καταδίκη του. Είναι βέβαιο ότι, μετρά λίγους μήνες ζωής και δυστυχώς γι αυτούς, δεν υπάρχει κάποιος επίδοξος σύμμαχος, που θα παραστρατήσει από την αντιμνημονιακή σκοπιά, αναγκασμένος να «σώσει» την Πατρίδα, όπως, ο Σαμαράς, ο Καρατζαφέρης ή ο Κουβέλης.
Εκτός αν μας επιφυλάσσουν κάποια μεγάλη έκπληξη, τα υπόλοιπα κόμματα ή αν κάψουν το χαρτί της Χρυσής Αυγής ή αν σκηνοθετήσουν ένα είδος Πρωθυπουργοποίησης Κουβέλη με την ταπείνωση των Βενιζέλο-Σαμαρά. Το σίγουρο είναι πως όλα αυτά, αν και αποτελούν ακραία σενάρια, πάλι δεν δίνουν λύση στο πρόβλημα τους, ίσα-ίσα που θα τους κρατήσουν για λίγο μόνο ακόμη, στην εξουσία.
Είναι βέβαιο λοιπόν, πως οι μνημονιακοί θα καταρρεύσουν πάραυτα. Φυσικά αυτό, δεν είναι κάτι που δεν περιμένουν και πρέπει να καταλάβουμε πως σε όποια χώρα και αν συνέβη αυτό, δεν γινόταν με σκοπό να διατηρηθεί επ' αορίστου, αλλά αφού αποτελεί μια ξεκάθαρη ληστεία της ελληνικής περιουσίας και της εργατικής δύναμης, «ας γίνει για όσο γίνει». Μιλάμε δηλαδή για ένα πλιάτσικο, ένα μεγάλο φαγοπότι, πολυεθνικών, τραπεζών, βουλευτών, εργολάβων, χρηματιστηρίων, εφοπλιστών, ΜΚΟ, Μαυραγοριτών κλπ, το οποίο θα συνεχιστεί μέχρι και την τελευταία στιγμή πριν την λήξη του.

Πέρα όμως από την Κυβερνητική και την ευρύτερη αστική προσέγγιση της απόφασης για το χρέος, την επαναγορά ομολόγων και τη δόση, καθώς και το μέλλον που απορρέει απ' αυτό, σημαντική είναι και η ανταπόκριση της αντιπολίτευσης.
Εκτός από τη Χρυσή Αυγή, η οποία υποστηρίζει και το Ευρώ και την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ενωσης, που έχει ψηφίσει στη Βουλή, αρκετές διατάξεις όσον αφορά την διάσωση των Τραπεζών και έχει πάρει σαφή θέση υπέρ των εφοπλιστών- ΣΥΡΙΖΑ, ΚΚΕ και ΑΝΕΛΛ, έχουν μια άλλη προοπτική για το Χρέος.

Κατ' αρχάς, η υπόλοιπη δεξιά και πρώτα απ όλους, οι ΑΝΕΛΛ, που κατά τη γνώμη μου, αποτελούν ένα πραγματικό κίνδυνο εθνικιστικής δεξιάς, και μελλοντικού υποψηφίου διαχειριστή του χρεοκοπημένου συστήματος και της ασφυκτικής κατάστασης, καθώς φέρουν τις αρχές της Αντινεοφιλελεύθερης Λαϊκής Δεξιάς (η οποία δεν προβάλλεται από το σύστημα σκοπίμως και περιέργως αν και αποτελεί ένα «καθώς πρέπει» πολιτικό κόμμα) και συγκεκριμένα θέτουν το ζήτημα της μονομερής διαγραφής του χρέους και της κατάργησης των μνημονίων αλλά και της δανειακής σύμβασης και επίσης κατηγορούν την Ευρωπαϊκή Ένωση και την πολιτική της, γιατί όπως υποστηρίζουν, αυτή έρχεται κόντρα στο Ελληνικό Έθνος, κάτι που δεν κάνει η Χρυσή Αυγή, η οποία ασχολείται με άνανδρες επιθέσεις σε αδύναμους και τώρα τελευταία όλο και πιο πολύ, αναμασά αντικομουνιστικούς λόγους από την δεκαετία του 50', ξεχνώντας να ασχοληθεί με την Συγκυβέρνηση και τους δανειστές…

Την ώρα δηλαδή, που η ριζοσπαστική Αριστερά, πρέπει να δώσει τη μάχη για την αναζωπύρωση της αριστερής και ταξικής συνείδησης της κοινωνίας, καθώς η ταξική πάλη φαίνεται να οδηγείτε πολύ σύντομα σε κορύφωση, η συστημική ακροδεξιά το κάνει ήδη πράξη. Δεν ζητά ψήφους εις το όνομα της εξόδου της χώρας από το αδιέξοδο, μέσω ενός ολοκληρωμένου οικονομικού σχεδίου της, αλλά επιστρατεύει και εκπαιδεύει συστηματικά, φανατικούς αντιαριστερούς « στρατιώτες», γνωρίζοντας πολύ καλά από τις διάφορες μυστικές υπηρεσίες με τις οποίες συνεργάζεται, πως ο « πόλεμος» πλησιάζει.
Και αυτό δεν είναι ένα επιθυμητό σενάριο, από «επίδοξους» επαναστάτες, όπως περίπου ανέφερε πρόσφατα και η Γερμανική Financial Times, αλλά το γενικότερο συμπέρασμα της πολιτικοοικονομικής ανάλυσης της κρίσης και των επιπτώσεων της. Δεν είναι τυχαία η όλο και αυξανόμενη αστυνομοκρατία και η όλο και πιο εμφανή στρατιωτικοποίηση της ΕΛΛΑΣ και των ΜΑΤ, καθώς και η όλο και πιο προκλητική σύνδεση τους με την Χρυσή Αυγή. Όπως επίσης, δεν είναι τυχαίο, πως ο Στρατός μαζί με την ΕΥΠ και την Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, προχωρούν σε σχεδιασμό και τακτικές ασκήσεις αντιμετώπισης λαϊκών εξεγέρσεων και μάλιστα σε κατοικημένες περιοχές.

Από την άλλη, η Αριστερά, παρουσιάζει αξιοσημείωτα προβλήματα όσον αφορά την διεκδίκηση της εξουσίας ή της σημαντικής ενδυνάμωσης της.
Το ΚΚΕ, βασιζόμενο στην έννοια της Λαϊκής Συμμαχίας- συσπείρωση στο ΚΚΕ (δηλαδή μέτωπο με τον εαυτό του), περιορίζει κατά πολύ τους δρόμους ανάπτυξης και επέκτασης του πολιτικού ρόλου του, στη συγκεκριμένη συγκυρία. Αυτό όμως, δεν αποτελεί το κύριο πρόβλημα του, γιατί πολύ απλά δεν είναι και εντελώς «λάθος», με το σκεπτικό ότι, αν ένας πολιτικός φορέας αποτελεί την πρωτοπορία, γιατί να μην συσπειρωθούμε όλοι κάτω από την ομπρέλα του; Όμως, αυτό που δημιουργεί πρόβλημα στην οικοδόμηση ενός αρκετά μαζικού μετώπου κάτω από την πολιτική στέγη του ΚΚΕ, είναι κατ' αρχάς η πεισματική άρνηση του κόμματος, όχι απλά να συνομιλήσει με οποιονδήποτε άλλο φορέα, αλλά και να δεχθεί ότι μέσα στους υπόλοιπους πολιτικούς φορείς, υπάρχουν και « συγγενείς» δυνάμεις

αλλά και αγωνιστές. Χαρακτηριστική είναι η επίθεση που εξαπολύει πολλές φορές μέσω του Ριζοσπάστη, προς τα κόμματα της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, κατηγορώντας τα ως « συστημικά» και « γρανάζια» της εργοδοσίας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ τώρα, ο επίδοξος διεκδικητής του Κυβερνητικού θώκου, αναγκάζεται να στραφεί όλο και δεξιότερα για να κατασκευάσει ένα ευρύτερο λαϊκό μέτωπο, την «μεγάλη δημοκρατική παράταξη», όπως ο ίδιος ο Πρόεδρος του αποκαλεί και αυτό επειδή κατάφερε να «ξεκοκαλίσει» εκλογικά τουλάχιστον, τους διαφόρους αριστερούς ψηφοφόρους του ΚΚΕ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στρέφοντας πλέον την προσοχή του, σε πιο δεξιούς από τον ΣΥΡΙΖΑ χώρους όπως το ευρύτερο κέντρο.
Η συμπερίληψη διαφόρων πρώην μνημονιακών και κυρίως ΠΑΣΟΚογεννών, όχι μόνο στα ψηφοδέλτια αλλά και σε ηγετικές θέσεις, όπως πιθανά να συμβεί με τη Λ. Κατσέλη, τη Μ. Ξενογιαννακοπούλου και άλλους(το οποίο καταγγέλλουν ήδη πολλά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ), η συνεχόμενες συναντήσεις « αλλά Παπανδρέου» του Α. Τσίπρα με διεθνής φορείς και αρχηγούς κρατών, η τήρηση της « νομιμότητας» και τέλος η βασικές θέσεις, για κατάργηση των μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων, το έστω και μετριοπαθές «το ευρώ δεν είναι ταμπού» καθώς και η διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, έχουν μετατραπεί σε επαναδιαπραγμάτευση της δανειακής σύμβασης (λέγοντας πως υπήρχαν περιθώρια διαπραγμάτευσης τα οποία δεν εξάντλησε η Συγκυβέρνηση), η ευρώ-διευθέτηση του χρέους και η πεισματική προσμονή στον ευρωμονόδρομο.

Το άλλο «αμάρτημα» του ΣΥΡΙΖΑ, στο βωμό προς την εξουσία, αποτελεί η όλο και επιβλητικότερη χρησιμοποίηση του όρου της ανάπτυξης, με την αστική έννοια. Όλα αυτά, σε συνδυασμό με τις αλλεπάλληλες δηλώσεις στελεχών του, οι οποίοι μετατρέπονται σε « θεματοφύλακες» της υπευθυνότητας, έχουν προκαλέσει εκτός από ένα τεράστιο άνοιγμα του ΣΥΡΙΖΑ απευθείας προς τον κόσμο του ΠΑΣΟΚ και στους απολεσθέντες των Συγκυβερνούντων, (οι οποίοι είναι αρκετά κεντρώοι για να χωρέσουν σε άλλο πολιτικό χώρο) και μια όλο και αυξανόμενη δυσαρέσκεια στα ριζοσπαστικά κομμάτια του.
Αρκετά στελέχη των κομουνιστικογεννών οργανώσεων, το Αριστερό Ρεύμα του Συνασπισμού και ιδίως τα ηγετικά πρόσωπα του, όπως ο Π. Λαφαζάνης, δέχονται μια αφόρητη πίεση από τις τάξεις του ηγετικού ΣΥΝ, η οποία προτιμά την συμμαχία με ΠΑΣΟΚογεννείς και όχι με το ίδιο του το κόμμα.
Χαρακτηριστικό είναι το περιστατικό, με την δήλωση Λαφαζάνη, περί ανωριμότητας διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι προφανές, πως εν μέσω των διαδικασιών μετατροπής του ΣΥΡΙΖΑ σε ενιαίο κόμμα και με την ευρύτερη κατάσταση όλο και να οξύνεται, το Αριστερό Ρεύμα προσπάθησε να θέσει το ζήτημα της μη ανάθεσης και την πραγματική ανικανότητα αυτού του ΣΥΡΙΖΑ και μάλιστα μόνου του, όχι να Κυβερνήσει απλά, αλλά να Κυβερνήσει αριστερά!
Το αποτέλεσμα ήταν, η ίδια η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ να δημιουργήσει κλίμα από πάνω μέχρι τη βάση του κόμματος, εναντίον του Π. Λαφαζάνη, δίνοντας τον βορά στους αντιπάλους- Συγκυβερνούντες.

Ακόμη και σήμερα και μετά από κάποιες δημοσκοπήσεις που ήρθαν στη δημοσιότητα και οι οποίες δείχνουν πως ο ΣΥΡΙΖΑ δεν « κερδίζει» την μαζική υποστήριξη της κοινωνίας, η οποία θα του χάριζε την Κυβέρνηση, υπάρχει ακόμη το αίσθημα μέσα στις τάξεις των οπαδών του, πως βασική αιτία αυτού του κλίματος, είναι η δήλωση Λαφαζάνη (καθώς και άλλες για το ζήτημα του ευρώ).
Είναι ξεκάθαρη η διαμάχη που επικρατεί στο ΣΥΡΙΖΑ, της οποίας νικητής θα είναι βεβαίως ο Αλέξης Τσίπρας, ο οποίος εδώ και μήνες, αντί να υποστηρίζει το πιο μαχητικό στέλεχος του, τον κ Λαφαζάνη (για τον οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ ξεχνά την μεγάλη πολιτική καμπάνια που του χάρισε σε όλες τις ψηφοφορίες, καθώς ήταν ο μόνος που « ξεπέρασε» ας πούμε, τον κοινοβουλευτικό καθωσπρεπισμό, μαζί με τον «ξεχασμένο» Βουλευτή του ΚΚΕ, Γ. Μαυρίκου, ο οποίος έχει ακριβώς την ίδια τύχη με του Π. Λαφαζάνη.), προτιμά να τον κατηγορεί μαζί με την Νέα Δημοκρατία.

Όλα τα παραπάνω μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ, δημιουργούν το δίλημμα: ρήξη ή ενσωμάτωση; Θα μπορέσει ο κόσμος του ΣΥΡΙΖΑ να αυτολογοκριθεί για το ευρώ; Ή να κάνει πίσω στο θέμα της δανειακής σύμβασης; Μπορεί άλλο, να μεταλλάσει τον σοσιαλισμό με την « αριστερή» ανάπτυξη; Τέλος, μπορεί άλλο, ο κόσμος του ΣΥΡΙΖΑ να δέχεται την τήρηση της νομιμότητας, που του επιδεικνύουν ορισμένα στελέχη του; Αν αύριο δηλαδή, σε κινητοποιήσεις όπως αυτές στη Θεσσαλονίκη εναντίον του Φούχτελ, αντί για κάποιον υποψήφιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, είναι κάποιο μέλος του ΣΥΡΙΖΑ, τότε τι θα πρέπει να περιμένει αυτός ο άνθρωπος από την κυρία Δούρου ή την Κάθε κυρία Δούρου;

Είναι ξεκάθαρο πως ο ανένδοτος ταξικός αγώνας για την κατάργηση της εκμετάλλευσης, που δεν σταμάτησε ποτέ, γιατί πολύ απλά ποτέ δεν δικαιώθηκε ως σήμερα, παίρνει τον χαρακτήρα, « του εδώ και τώρα». Ανάμεσα στη νέα οργανωμένη αντιλαϊκή επίθεση που οργανώνει η αστική τάξη και την ήδη φτωχοποιημένη καθημερινότητα, υπάρχει ο κόσμος, ο οποίος θέλει να αγωνισθεί, ενώ οι ηγεσίες της αριστεράς στρίβουν δια του δεξιού αρραβώνος, μπλοκάροντας η κάθε μια με το δικό της ιδεολογικό πανί την πολυπόθητη αγωνιστική ενότητα.

Η μόνη λύση, είναι οι οργανώσεις και οι αγωνιστές της ευρύτερης αριστεράς, όχι μόνο αυτοί που αποκλείονται από το την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, να αποβάλλουν από πάνω τους, τον φόβο της ρήξης, τον κοινοβουλευτικό δρόμο ως δεσποτικό σημείο αναφοράς (είναι τρομερό και συνάμα τραγικό, να θεωρούμε ιστορική μας κληρονομιά, τις εξεγέρσεις όλης της νεότερης ιστορίας της Ελλάδας και τώρα να θεωρούμε, πως στη χειρότερη περίοδο που βιώνει η χώρα, ο ξεσηκωμός είναι είτε ακραίος, είτε ουτοπικός) και να θέσουν και πάλι το ζήτημα ενός άλλου κόσμου, μιας άλλης εξουσίας και οικονομίας. Όλα αυτά φυσικά, θα οδηγήσουν στην αποβολή της μικροσκοπιμότητας και ξεπερνώντας τα κομματικά συμφέροντα, θα οδηγηθούμε στην οικοδόμηση μιας κρίσιμης μάζας, ενός μετώπου της ευρύτερης κομουνιστικής, αντικαπιταλιστικής και ριζοσπαστικής αριστεράς, το οποίο δεν θα έχει ανάγκη ούτε την « διαχείριση» της αριστεράς, ούτε το πισωγύρισμα στις μαύρες σελίδες της.

Όσο ο κόσμος της αριστεράς συνεχίζει να δέχεται τα δεξιά στραβοπατήματα ή τους σεχταριστικούς αναθεματισμούς των ηγεσιών του και από την άλλη όσο τα επιτελεία των κομμάτων εμποδίζουν τη βάση τους, να εκφράσει τα γνήσια αντι-συστημικά της συνθήματα, και ταυτοχρόνως δεν τους καθοδηγεί με γνώμονα την ταξική συνείδηση αλλά μια διαχειριστική, νομοτεχνική και οικονομικίστικη προοπτική αλλαγής των συσχετισμών, ο κόσμος δεν θα μπορεί να αγωνίζεται, απλά θα αγωνιά. Θα αγωνιά, για το πότε θα γίνουν εκλογές, ή ποιος θα τον σώσει, ή αν το κόμμα του θα ενσωματωθεί, αν κάνει λάθος, αν δηλαδή θα προδοθεί ο αγώνας του…

6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2008:

Η κοινωνία αλλάζει με επαναστάσεις

«Όποιος παρηγορείται με τη φράση «Η Γαλλία δεν είναι Γερμανία», είναι απελπιστικά ανόητος. Σήμερα σ' όλες τις χώρες λειτουργούν οι ίδιοι νόμοι, οι νόμοι της καπιταλιστικής κρίσης και παρακμής... Στις διάφορες χώρες οι συνέπειες της γήρανσης και της αποσύνθεσης του καπιταλισμού εκφράζονται με διαφορετικές μορφές και αναπτύσσονται με άνισους ρυθμούς. Παντού, όμως, τα κύρια χαρακτηριστικά είναι ίδια. Η αστική τάξη οδήγησε την κοινωνία της σε ολοκληρωτική χρεοκοπία. Δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσει ούτε το ψωμί ούτε την ειρήνη. Γι' αυτό ακριβώς δεν μπορεί να ανεχθεί περισσότερο το δημοκρατικό καθεστώς. Είναι αναγκασμένη να τσακίζει τους εργάτες με φυσική βία. Αλλά η αγανάκτηση των εργατών και των αγροτών δεν μπορεί να καταπνιγεί μόνο με τη φυσική βία της αστυνομίας.»

Λεόν Τρότσκι, Πού βαδίζει η Γαλλία; (Οκτώβρης 1934)

Γράφει ο **Ειρηναίος Μαράκης**

«Στις τράπεζες λεφτά, στη νεολαία σφαίρες, για τούτη την κυβέρνηση τελειώσανε οι μέρες».

Η εν ψυχρώ δολοφονία του 15χρονου μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλου στα Εξάρχεια και η αυθόρμητη εξέγερση που ξέσπασε αμέσως μετά θα μείνει για πάντα χαραγμένη στη μνήμη μου, με ανεξίτηλα κόκκινα γράμματα. Ήταν η αρχή της βαθύτερης πολιτικοποίησης μου και της επαφής όχι με τα προβλήματα της οικονομίας και της καθημερινής ζωής αλλά με τα ζητήματα τακτικής και πολιτικής πάλης που καλούμαστε ως εργαζόμενοι να αντιμετωπίσουμε στον χώρο δουλειάς, το σχολείο και τη γειτονιά μας. Ήταν η μεγάλη ευκαιρία να επανακαθορίσω την οπτική μου σε σχέση με διάφορα ζητήματα όπως την αναγκαιότητα των απεργιών και γιατί χρειάζεται οργάνωση με βάση τις κοινωνικές ανάγκες και όχι τα κελεύσματα της γραφειοκρατίας, τη δύναμη που έχει η εργατική τάξη και ο αγωνιζόμενος λαός μας γενικότερα στο να επιβάλλουν πράγματα που σε ένα προηγούμενο διάστημα θα φαίνονταν ακατόρθωτα. Να ξεκαθαρίσω από διάφορες ρατσιστικές απόψεις, που άθελα μου, επηρέαζαν σκέψη και πράξη και να δω ότι το υπάρχον πολιτικό σύστημα όχι μόνο δεν παίρνει διορθώσεις αλλά χρειάζεται και να ανατραπεί. Εκείνη τη στιγμή της μεγάλης ταραχής που τα επίσημα ΜΜΕ λιθοβολούσαν εναντίον της γνήσιας λαϊκής οργής, που οι φωνές από διάφορα πολιτικά πρόσωπα για κατέβασμα του στρατού στο δρόμο οργίαζαν, αντιλήφθηκα ότι η εποχή της αθωότητας είχε περάσει ανεπιστρεπτί. Τώρα, ο θάνατος, και μάλιστα η εν ψυχρώ δολοφονία από το χέρι ενός αστυνομικού, που υποτίθεται υπηρετεί τη δικαιοσύνη και το νόμο, ήταν το νέο δόγμα που θα εφάρμοζε το καπιταλιστικό σύστημα και οι θεσμοί του. Η συνέχεια αποδείχτηκε πολύ χειρότερη. Το δόγμα όμως παραμένει το ίδιο. Οι εργαζόμενοι πρέπει να υποταχτούν στο συμφέρον του κεφαλαίου, να δουλεύουν για λίγα ψίχουλα κι όσοι από αυτούς τολμούν να εκφράσουν την αντίθεση τους και να αμφισβητήσουν τα καθιερω-

«Οι εργάτες πρέπει να δώσουν τα χέρια τους πέρα από εθνικά σύνορα και βασιλικές κορόνες και να τα σφίγγουν ολοένα πιο γερά, ωσότου γίνει πραγματικότητα η Διεθνής Ένωση Εργατών. Όταν έχει πραγματοποιηθεί η γενική αδερφοποίηση ποιός θα μπορεί να αντιμετωπίσει του λαούς; Ποιός θα τολμούσε να τους εμποδίσει στο σάρωμα όλων των προνομίων, που θα αντικατασταθούν από το φυσικό δίκαιο; Κανένας. Η ταξική κυριαρχία κρατιέται μόνο, όσο ένα μέρος του λαού επιτρέπει να καταχρώνται την υποδούλωση του υπόλοιπου μέρους, δηλαδή όσο κυριαρχεί μαζική βλακεία. Όλοι οι άνθρωποι της προόδου πρέπει να κάνουν μαζική διαφώτιση με όλες τους τις δυνάμεις, ωσότου εξαφανιστεί η μαζική βλακεία και ποτέ δεν επιτρέπεται παύση του αγώνα, που πολεμική του ιαχή είναι: Προλετάριοι όλων των χωρών, ενωθείτε!"»

Γιόχαν Μοστ (1846 - 1906) από τον επίλογο στο "Κεφάλαιο και Εργασία - "Το Κεφάλαιο"

μένα πρέπει να φιμωθούν, ίσως και να τιμωρηθούν με τον χειρότερο τρόπο. Όμως οι εργαζόμενοι και η νεολαία δεν φοβήθηκαν. Ο θάνατος του Αλέξη Γρηγορόπουλου προκάλεσε γενικευμένη εξέγερση.

Όλα όσα καταπίεζαν τον εργαζόμενο πληθυσμό - η οικονομική κρίση που τότε έκανε τα πρώτα δειλά βήματα της, οι επιθέσεις της κυβέρνησης, η δολοφονία από την αστυνομία δημιουργούν και ενισχύουν ένα εκρηκτικό μείγμα. Σε όλες τις πόλεις ξεσπούν διαδηλώσεις που συγκρούονταν με την αστυνομία, καταλάμβαναν δημόσια κτίρια, έκαναν συνελεύσεις στις πλατείες, συνδέονταν και συντονίζονταν με τους εργατικούς αγώνες. Ας μην ξεχνάμε ότι πριν την εξέγερση του Δεκέμβρη είχε προηγηθεί ένα τρίμηνο μαζικών απεργιακών αγώνων και διαδηλώσεων ενάντια στην κυβέρνηση Καραμανλή. Από τις 6 Σεπτεμβρίου και το μαζικό συλλαλητήριο στη ΔΕΘ μέχρι την Πανεργατική Απεργία στις 21 Οκτωβρίου, η περίοδος σημαδεύεται από σκληρές συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής. Ακολούθησαν οι μάχες στο χώρο της δημόσιας Υγείας, όπου οι κινητοποιήσεις των γιατρών για αυξήσεις στους μισθούς και μαζικές προσλήψεις στα νοσοκομεία γίνονται η αιχμή της κόντρας με την άλλη έκφραση της λιτότητας και των περικοπών στις κοινωνικές δαπάνες. Οι εργαζόμενοι της Ολυμπιακής ξεκινούν, σε συντονισμό με τους σιδηροδρομικούς, μαζικές διαδηλώσεις και αποκλεισμούς στις πίστες των αεροδρομίων. Η Πανεργατική στη συνέχεια γίνεται ο σταθμός και το κέντρο για όλα αυτά τα μέτωπα στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, ενώ την ίδια στιγμή η κυβέρνηση Καραμανλή ανακοινώνει ότι τα «μέτρα» της ενάντια στην οικονομική κρίση είναι να χαρίσει 28 δις στους τραπεζίτες. Χιλιάδες εργαζόμενοι διαδηλώνουν με κεντρικό περιεχόμενο ότι ο καπιταλισμός δεν δουλεύει και ότι τα χρήματα πρέπει να δοθούν στις δημόσιες ανάγκες.

Το κλίμα ήταν εκρηκτικό. Μέσα σε όλα όμως ξέσπασαν και αντιπολεμικά συλλαλητήρια ενάντια στη νέα πολεμική σύγκρουση στον Καύκασο στις 20 Σεπτεμβρίου, μαζικές διαδηλώσεις σε Κρήτη και Ήπειρο ενάντια στις βάσεις σε Σούδα και Άκτιο στις 18/10 και η καμπάνια *«60 χρόνια ΝΑΤΟ είναι αρκετά»* που οδηγεί στην πανευρωπαϊκή αντιπολεμική διαδήλωση στις 4 Απρίλη στο Στρασβούργο, που οργανώθηκαν από δεκάδες φορείς, σωματεία, φοιτητικούς και μαθητικούς συλλόγους αποδεικνύοντας την αυξανόμενη δυναμική της ταξικής πάλης στην Ελλάδα και διεθνώς. Ακόμα και οι αντιρατσιστικές κινητοποιήσεις που μαζικοποιούνται μαζί με τις αντιπολεμικές ενάντια στην Ευρώπη Φρούριο και η μαζική απάντηση στην περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα που τσακίζει και απομονώνει τους φασίστες της Χρυσής Αυγής που πραγματοποιούσαν τα πρώτα τους βήματα, λειτουργεί με θετικό τρόπο.

Η εξέγερση του Δεκέμβρη δεν ήταν μόνη, ούτε χωρίς ουσία όσο κι αν η επίσημη Αριστερά - για πολλοστή φορά - υποτιμούσε τη δυναμική της περιόδου. Δεν γίνεται να ξεχάσουμε τα συγχαρητήρια του Καραμανλή στο ΚΚΕ για τη στάση που κράτησε κατά τη διάρκεια της εξέγερσης, ούτε τη διγλωσσία του ΣΥΡΙΖΑ σχετικά με τη στήριξη που έδινε η νεολαία του στην εξέγερση ενώ η ηγεσία προτιμούσε τον δρόμο της κοινοβουλευτικής νομιμότητας… Την ευθύνη που αποποιούνταν οι ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ πάντως, ανέλαβε η αντικαπιταλιστική Αριστερά που συμμετείχε διακριτά και ενεργά σε εκείνα τα ιστορικά γεγονότα, που δεν είχε αυταπάτες για άλλες, εκτός αγώνων λύσεις, που δεν τράβαγε την κουρτίνα της « συναίνεσης» κι ούτε ταλαντεύονταν μπροστά στην πόλωση που φέρνει μια εξέγερση. Το σχήμα που αργότερα θα έφερε το υπερήφανο όνομα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που τέσσερα χρόνια μετά πιο έμπειρη και πιο δυνατή μπορεί από καλύτερες θέσεις να συμπορεύεται και να αγωνίζεται με την επίσης πιο έμπειρη και δυνατή εργατική τάξη ενάντια στα μνημόνια της χρεοκοπίας, την καπιταλιστική βαρβαρότητα και τον φασισμό. Είναι μια πολύτιμη παρακαταθήκη που χρειάζεται να ενισχύσουμε. Γιατί ο κόσμος αλλάζει με επαναστάσεις και όχι με υποχωρήσεις πίσω από τις ανάγκες μας. Γιατί κανένας Οκτώβρης, κανένας Νοέμβρης και Δεκέμβρης δεν θα τελειώσει ποτέ ως την οριστική ανατροπή του καπιταλισμού του Φόβου και της Τραγωδίας.

Γρηγορόπουλος όπως Καλτεζάς

Σκισμένες αφίσες στην πλατεία,
λάστιχα σκασμένα στο δρόμο,
κάδοι σκουπιδιών καμένοι.
Ζεστό αίμα κυλάει στο δρόμο,
ένα παιδί νεκρό.

Το κράτος θριαμβεύει στα πτώματα,
στους νεκρούς μετανάστες, στη γριά,
στο μαγαζάτορα που φοβάται.

Το κράτος θριαμβεύει στα πτώματα,
ο Αλέξης νεκρός.
Ένα οδόφραγμα στην Πανεπιστημίου,
τα ΜΑΤ τρέχουν στην Κουμουνδούρου,
η διαδήλωση φουντώνει.

Ο Αλέξης έπεσε νεκρός
αλλά είναι ζωντανός.
Ζεστό αίμα κυλάει στο δρόμο,
όπως στην Πέτρου Ράλλη.
Το κράτος θριαμβεύει στα πτώματα
αλλά όχι στους νεκρούς.

Ήταν 1985, είναι 2008.
Λεγόταν Μιχάλης Καλτεζάς,
λέγεται Αλέξης Γρηγορόπουλος.
Τάξη επικρατεί στο Βερολίνο
της Αθήνας!
Τάξη επικρατεί πάνω
στα πτώματα δύο παιδιών.
Εμείς δεν ξεχάσαμε ποτέ!

Σύντροφε πιάσε το χέρι μου
να κάνουμε αλυσίδα!

Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου, Σαπράνθρωποι 2008

«Οι κομμουνιστές δεν καταδέχονται να κρατούν κρυφές τις ιδέες και τις προθέσεις τους. Διακηρύσσουν ανοιχτά ότι οι σκοποί τους μπορούν να επιτευχθούν μόνο με τη βίαιη ανατροπή κάθε προηγούμενης κοινωνικής τάξης πραγμάτων. Ας τρέμουν οι κυρίαρχες τάξεις εμπρός σε μια κομμουνιστική επανάσταση. Οι προλετάριοι δεν έχουν με αυτή να χάσουν τίποτε, παρά μόνο τις αλυσίδες τους. Έχουν να κερδίσουν έναν κόσμο ολόκληρο. Προλετάριοι όλων των χωρών, ενωθείτε!»

Καρλ Μαρξ, "Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος" (1848)

ΚΟΥΡΕΜΑ
ΤΡΑΠΕΖΙΤΕΣ
HEDGE FUNDS
ΟΜΟΛΟΓΑ
ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΟΙ

νέο κούρεμα

"Αποτελειώνουν τα ασφαλιστικά ταμεία"

Μια εβδομάδα μετά την απόφαση του συμβουλίου υπουργών οικονομικών της ευρωζώνης, η Κυβέρνηση και το οικονομικό επιτελείο του Γ. Στουρνάρα, έρχονται να επαναλάβουν τη καταστροφική διαδικασία του αξέχαστου PSI της Κυβέρνησης Παπαδήμου(αξέχαστο και για το περιεχόμενο του και για την επιτυχία του), μέσω της εκ νέου επαναγοράς ομολόγων στο 35% της αξίας τους.
Τα "ξεκοκαλισμένα" ασφαλιστικά ταμεία μπαίνουν και πάλι στο μενού των κερδοσκόπων και οδηγούνται στην οριστική κατάρρευση αν τελικά ενταχθούν στο νέο κούρεμα...

Ρεπορτάζ **Οι αποφάσεις του eurogroup**

ΣΤΟΝ "ΑΕΡΑ" Η ΨΕΥΤΟΣΥΜΦΩΝΙΑ

"Νέο κούρεμα, μηδενική μείωση, καμία βιωσιμότητα"

ΕΝΩ ΣΥΣΣΩΜΟΣ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ, "ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΙ" ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ ΤΟΥ EUROGROUP ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ, Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΦΑΝΤΑΖΕΙ ΠΟΛΥ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ, ΚΑΘΩΣ Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ "ΕΠΙΜΗΚΥΝΣΗ" ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ, ΜΕΧΡΙ ΤΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ. ΕΚΤΟΣ ΟΤΙ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΡΚΕΛ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ, ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΔΕΙΧΝΕΙ ΠΩΣ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΜΟΝΟ ΒΙΩΣΙΜΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ Η ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ, ΜΟΝΟ ΛΥΣΗ ΔΕΝ ΔΙΝΕΙ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ...

Ρεπορτάζ

Η "ΣΩΤΗΡΙΑ" ΑΠΟΦΑΣΗ...

Απόδειξη της υπεροχής, της νεοφιλελεύθερης Γερμανίας, αποτελεί η απόφαση του eurogroup της προηγούμενης δευτέρας, καθώς μέσα από τη σκληρή σύγκρουση και τα παζάρια των ΔΝΤ και ΕΕ, η Μέρκελ, παρά την πολύ επιθετική στάση του ΔΝΤ, κατάφερε να επιβάλει μια "επιμήκυνση" της συζήτησης για τη βιωσιμότητα του Ελληνικού χρέους, μέχρι τις επόμενες γερμανικές εκλογές πιθανόν στις 22 Σεπτέμβρη του 2013.

Ως τότε, στη πραγματικότητα και παρά την παραποίηση των γεγονότων, η Ελλάδα θα βρίσκεται υπό καθεστώς νέων μικρότερων μνημονίων, σε περίπτωση που οι στόχοι για χρέος 124% του ΑΕΠ το 2020, αποκλίνουν.

Το μόνο όφελος από την απόφαση είναι για τους Τραπεζικούς ομίλους και μάλιστα σε αντιδιαστολή με τους εργαζόμενους, καθώς με την υλοποίηση της απόφασης, η Ελλάδα θα εκταμιεύσει περίπου 44 δισ Ευρώ από τα οποία το 80% θα πάει για ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και εξυπηρέτηση τοκοχρεολυσίων.

Την ίδια ώρα που Γερμανία και Αμερική διαφωνούν για το αν το χρέος θα είναι 124% ή 120% το 2020, κανείς δε φαίνεται να επηρεάζεται από το γεγονός, πως ακόμη και αν υλοποιηθούν τα μέτρα ελάφρυνσης του χρέους , όπως η μείωση του επιτοκίου δανεισμού ή η 10ετής αναστολή καταβολής τόκων (τα οποία δείχνουν ξεκάθαρα, το κερδοσκοπικό παιχνίδι που παίζετε στις πλάτες του Ελληνικού λαού), το 2016 το χρέος θα βρίσκεται, στο 175% του ΑΕΠ, πολύ παραπάνω δηλαδή από το 129% που ήταν το 2009 όπου χαρακτηρίστηκε μη βιώσιμο και αναγκαστήκαμε να μπούμε υπό καθεστώς του μνημονίου.

Το μείζον ζήτημα όμως, είναι το νέο "κούρεμα", το πρόγραμμα επαναγοράς ομολόγων.

Η έγκριση της εκταμίευσης της πρώτης δόσης, ποσό από 11 έως 34,6 δισ ευρώ, στις 13 Δεκεμβρίου, περνά πρώτα από το νέο κούρεμα, το οποίο λήγει μια μέρα νωρίτερα, στις 12 του μήνα.

Από αυτό θα κριθεί και το αν η απόφαση, θα προλάβει να θεωρηθεί "λύση", ή αν θα αποδειχθεί πύργος από τραπουλόχαρτα... Και αυτό γιατί ακόμη δεν γνωρίζουμε αν τελικά θα συμμετέχει σε αυτό, ο Τραπεζικός τομέας και τα ασφαλιστικά Ταμεία, τα οποία μετά την πλήρη αποτυχία ή καλύτερα την καταστροφική επιτυχία του PSI της Κυβέρνησης Παπαδήμου, δηλαδή σχεδόν της ίδιας Κυβέρνησης... βρίσκονται ένα βήμα πριν την απόλυτη συντριβή και ένα νέο κούρεμα θα είναι ολέθριο γι αυτά και εν συνεχεία για την Ελληνική οικονομία.

Αντί λοιπόν, να δεχθούν οι Ευρωπαίοι δανειστές ένα γενναίο κούρεμα των Ελληνικών ομολόγων που έχουν στην διάθεση τους, χάνοντας κάποια από τα κέρδη τους, δια χειρός Μέρκελ παραπέμπουν το ζήτημα του ελληνικού χρέους στο απώτερο μέλλον, ενώ σχεδιάζουν το ξετίναγμα των ελληνικών φορέων πρόνοιας και δικαίου.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΚΑΘΗΚΟΝ...

Το ανύπαρκτο σχέδιο Β' και η αποτυχία της μείωσης χρέους...

«Το σύνταγμα των Ελλήνων επαφίεται στον Πατριωτισμό των Ελλήνων...» , αναφέρει το Ελληνικό Σύνταγμα στο ακροτελεύτιο άρθρο 120, όμως ο Υπουργός οικονομικών Γ. Στουρνάρας, στη συνέντευξη τύπου που έδωσε την Τετάρτη 28-11, δήλωσε πως η συμμετοχή στο πρόγραμμα επαναγοράς ομολόγων, δηλαδή στην μείωση του χρέους και η "σωτηρία" της χώρας επαφίεται στον Πατριωτισμό των… Τραπεζών.

Ο Υπουργός, αφού ανέλυσε τις αποφάσεις του συμβουλίου των Υπουργών οικονομικών της ευρωζώνης, όσον αφορά την εκταμίευση της δόσης των 44 δισ, ανέφερε τις λεπτομέρειες της διαδικασίας επαναγοράς ομολόγων, οι οποίες μόνο λεπτομέρειες δεν είναι... Χαρακτηριστικά, ο Υπουργός με φανερές ασάφειες δήλωσε : «δεν πρόκειται για κούρεμα, ενώ η συμμετοχή είναι εθελοντική και δεν ενέχει το στοιχείο της υποχρεωτικότητας», επίσης ανέφερε πως, «η επαναγορά χρέους πρέπει να πετύχει γιατί συμβάλλει στη βιωσιμότητα του χρέους και στην αξιοπιστία της χώρας» ενώ ερωτηθείς σχετικά με τη συμμετοχή των ασφαλιστικών ταμείων στο πρόγραμμα, είπε πως αποτελούν ειδική περίπτωση γιατί είναι μέρος της γενικής κυβέρνησης. «Θέλω να αποφασίσουν μόνα τους».

Ο Γιάννης Στουρνάρας υπογράμμισε πως τα χρήματα της επαναγοράς δεν είναι στη δόση των 44 δισ. ευρώ αλλά θα δοθούν πρόσθετα. Δεδομένου ότι θα είναι δάνεια, πρόσθεσε, θα επιβαρύνουν το χρέος αλλά «θα εξοφληθούν κανονικά, ίσως και με έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις».

Απαντώντας σε σχετική ερώτηση, ανέφερε πως υπάρχει «plan B» σε περίπτωση που δεν αντληθεί το επιδιωκόμενο ποσό από την επαναγορά ομολόγων, αποφεύγοντας ωστόσο να προσδιορίσει το ακριβές αυτό plan B, παραπέμποντας στην ανακοίνωση του Eurogroup που κάνει λόγο για «πιθανή επαναγορά χρέους». Όπως γνωστοποιήθηκε η ανακοίνωση για την επαναγορά χρέους θα γίνει στις αρχές της επόμενης εβδομάδας, ενώ στον "αέρα" φαίνεται να βρίσκεται η διαδικασία, καθώς οι Ελληνικές τράπεζες διαφωνούν κάθετα με τη συμμετοχή τους στο πρόγραμμα.

Οι δηλώσεις Στουρνάρα, αποτελούν στην ουσία, παραδοχή της αποτυχίας των αποφάσεων του Eurogroup, που αφορούν αφενός μεν, μια πολύ μικρή μείωση του ελληνικού χρέους, η οποία στηρίζεται στην επαναγορά των ομολόγων, αφετέρου με νέα τροϊκανά δάνεια, που μακροπρόθεσμα θα ξαναφορτώσουν το δυσβάστακτο ελληνικό χρέος.

Επιπλέον, φαίνεται καθαρά πως η Κυβέρνηση αυτή τη στιγμή, βρίσκεται στο έλεος των funds και των τραπεζιτών, οι οποίοι, προκειμένου να έχουν έστω και την ελάχιστη συμμετοχή στο σχέδιο επαναγοράς των ομολόγων, θα απαιτήσουν τεράστιες αξιώσεις.

ΤΟ ΝΕΟ "ΚΟΥΡΕΜΑ"

Μπορεί ο Γ. Στουρνάρας, να διαβεβαιώνει τον Τύπο και την κοινωνία πως το πρόγραμμα επαναγοράς ομολόγων, δεν αποτελεί νέο κούρεμα αλλά η πραγματικότητα τον διαψεύδει.

Η Συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, που δήλωσε παρούσα με "εκκωφαντική σιγή" στο Eurogroup και λειτουργώντας ως ουδέτερος παρατηρητής κατά τη διάρκεια της σκληρής διαπραγμάτευσης μεταξύ ΔΝΤ - Γερμανίας, περνά τώρα στην υλοποίηση της προσωρινής απόφασης.

Μια απόφαση, η οποία όπως είπαμε, ουσιαστικά δεν υπάρχει, γι αυτό ο μόνος τρόπος για να συνεχίσει να φυτοζωεί η Ελληνική οικονομία- χωρίς να χρεοκοπήσει οριστικά μέχρι να διευθετηθεί η διένεξη ΔΝΤ- Γερμανίας, όπου και θα δώσει μια τελική απόφαση για την πορεία της ελληνικής οικονομίας, είναι η μείωση και ταυτοχρόνως η καταλήστευση των "εύκολων" θυμάτων, δηλαδή των ασφαλιστικών ταμείων (και όχι των μεγάλων τραπεζικών ομίλων της Ευρώπης).

Ετσι λοιπόν η διαδικασία της επαναγοράς ομολόγων συνιστά ένα δεύτερο κούρεμα, το οποίο αν επηρεάσει τα ασφαλιστικά ταμεία θα αποτελέσει την πλήρη διάλυσή τους.

Το νέο κούρεμα που προτείνουν οι "εταίροι" στην Κυβέρνηση Σαμαρά, εκτός από τα ασφαλιστικά ταμεία, απευθύνονται γενικότερα στο χρέος που κατέχουν οι ιδιώτες. Το συνολικό αυτό ποσό, ανέρχεται σε περίπου 63 δισ ευρώ. Απ' αυτό, 15 δισ περίπου κατέχουν οι Ελληνικές Τράπεζες και 8,5 δισ τα ασφαλιστικά ταμεία. Τα υπόλοιπα περίπου 40 δισ. βρίσκονται σε χέρια εκτός Ελλάδος.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Όσον αφορά τα ασφαλιστικά ταμεία, η κυβέρνηση που έχει ήδη λεηλατήσει με το προηγούμενο κούρεμα το 53% της αξίας των ομολόγων που κατείχαν τα ασφαλιστικά ταμεία, ζητά τώρα να τα ξανακουρέψει κατά 65% τουλάχιστον!

Με το «κούρεμα» του PSI η κυβέρνηση ενώ "λήστεψε" στην κυριολεξία το53% των αποθεματικών των ταμείων, δεν τους έδωσε τουλάχιστον τα υπόλοιπα 47% στο χέρι. Τους έδωσε μόνο το 15% σε διετή ομόλογα με την εγγύηση του ευρωπαϊκού μηχανισμού στήριξης, ενώ το υπόλοιπο 32% που λείπει, το έδωσε σε νέα ελληνικά ομόλογα " ανύπαρκτης" αξιοπιστίας, τα οποία λήγουν το 2023 και το 2042! Μιλάμε δηλαδή για κάποια μελλοντική " κληρονομιά"…

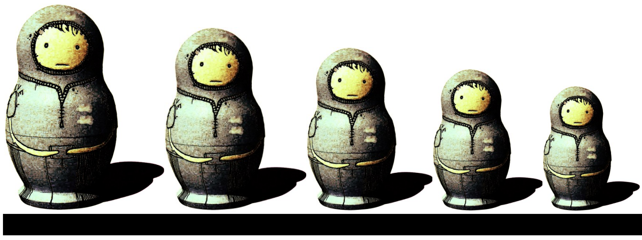
Ετσι λοιπόν, ο μνημονιακός πυλώνας ξαναχτυπά και ζητά από τα ασφαλιστικά ταμεία, να μειώσουν κι άλλο την αξία αυτών των ομολόγων και από 32% να παραμείνει μονάχα ένα 11% από αυτά τα "αναξιόπιστα", όπως είπαμε ομόλογα.

Το συμπέρασμα τελικά είναι πως από πέρυσι, πριν ξεκινήσει το PSI μέχρι τις 12 Δεκέμβρη και εφόσον τα ταμεία θα συμμετάσχουν στο πρόγραμμα, τα ομόλογα τους θα έχουν χάσει το 74% της αξίας τους!

Παρόμοια και με τα ομόλογα που έχουν στην κατοχή τους τα νοσοκομεία, τα πανεπιστήμια και λοιποί δημόσιοι οργανισμοί, καθώς από τον νόμο είναι υποχρεωμένα να έχουν όλα τους τα αποθεματικά κατατεθει-

Ανύπαρκτο το σχέδιο Β' Στουρνάρα, νέα ληστεία το πρόγραμμα επαναγοράς ομολόγων, μηδενική μείωση του χρέους!

μένα στην Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία τα διαχειρίζεται όπως θέλει αυτή και τους τα κάνει διαρκώς ομόλογα, τα οποία λεηλατούνται ασταμάτητα.

ΛΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΟΥΣ

Οι περίπου 11.000 μικροομολογιούχοι, οι οποίοι έχασαν μονομιάς με το πρώτο κούρεμα, το 54% της αξίας των χρημάτων που είχαν τοποθετήσει στα ομόλογα του ελληνικού κράτους, τώρα καλούνται να πουλήσουν τα «κουρεμένα» ομόλογα στο 35% της ονομαστικής τους αξίας, όπως ακριβώς και τα ασφαλιστικά ταμεία.

Δηλαδή όσοι έχουν ανάγκες και αποδεχθούν την πρόταση επαναγοράς και αυτών οι απώλειές, θα ξεπεράσουν συνολικά το 75% των αρχικών χρημάτων που τοποθέτησαν. Αντιστοίχως και οι περίπου 750.000 μικρομέτοχοι των ελληνικών Τραπεζών θα χάσουν ίσως και περισσότερα.
Ηδη από την εμφάνιση της κρίσης έχουν χάσει τεράστια ποσά, ενώ τώρα με τη μέθοδο της ανακεφαλαιοποίησης που έχει επιλεγεί, κινδυνεύουν να χάσουν το 100% των επενδύσεών τους.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ-ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΟΙ...

Εκτός από τα ασφαλιστικά ταμεία, τα νοσοκομεία, τα ΑΕΙ-ΤΕΙ και τους μικροεπενδυτές οι οποίοι καλούνται να πάρουν μέρος στο πρόγραμμα επαναγοράς των ελληνικών ομολόγων των 64 δισ, υπάρχουν και οι- εκτός Ελλάδας κάτοχοι ομολόγων.
Όμως τα ομόλογα που έχουν στη διάθεση τους, έχουν προκύψει από το PSI και υπάγονται στο αγγλικό δίκαιο, άρα είναι αδύνατον να κουρευτούν μονομερώς χωρίς νομικές συνέπειες. Εξ ου και προκύπτει η φόρμουλα της επαναγοράς τους με τη διαδικασία της δημόσιας προσφοράς, την οποία η ανακοίνωση του Eurogroup ορίζει γύρω στα 35 σεντς ανά 1 ευρώ ονομαστικής αξίας (35%).
Σύμφωνα με τα στοιχεία, εκτός από τα 15 δισ που καλούνται να "χάσουν" συνολικά, οι τράπεζες και τα ασφαλιστικά ταμεία, απαιτούνται άλλα 25 τουλάχιστον, για να εξοικονομηθούν τα 40 δισ. της μείωσης που ζητούσε η Λαγκάρντ από τη Μέρκελ. Μόνο που οι εκτός Ελλάδος ιδιώτες δεν μπορούν, όπως είπαμε, να υποχρεωθούν σε κούρεμα λόγω του αγγλικού δικαίου.

Οι μόνοι που έχουν κίνητρο να προσέλθουν στη διαδικασία αυτήν είναι οι κερδοσκόποι-Ελληνες και ξένοι, οι οποίοι αγόρασαν τα ομόλογα πριν καιρό με 15 σεντς ανά ευρώ περιμένοντας το επόμενο κούρεμα.
Ετσι, πουλώντας τα για 35 σεντς ανά ευρώ θα διπλασιάσουν σχεδόν τα χρήματα που επένδυσαν πριν ελάχιστους μήνες. Φυσικά γνωρίζοντας εξ αρχής την προέκταση της κατάστασης και προφανώς παίζοντας καθοριστικό ρόλο στη τροπή των γεγονότων.
Σύμφωνα με δημοσίευμα του Reuters, η κίνηση αυτή υπόσχεται σημαντικά κέρδη σε όσους έχουν αγοράσει ελληνικά ομόλογα σε χαμηλότατες τιμές.

Τα funds- συμπεριλαμβανομένου και του Third Point που έχει εκδηλώσει ενδιαφέρον και για την ιδιωτικοποίηση του ΟΠΑΠ-χτίζουν εδώ και μήνες θέσεις στα ελληνικά ομόλογα, στοιχηματίζοντας ότι η τιμή τους θα αυξανόταν στο βαθμό που θα μειώνεται ο κίνδυνος ελληνικής εξόδου από το ευρώ.
Μερικοί έχουν ήδη αποκομίσει κέρδη από αυτό το στοίχημα. Η είδηση όμως πως η Αθήνα ξαναγοράζει κάθε ευρώ χρέους για 35 σεντς είναι «μποναμάς» για όποιον εξακολουθεί να κατέχει ομόλογα.
«Αυτή είναι πολύ θετική εξέλιξη και ένα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός», είπε ο Αχιλλέας Ρίσβας, διευθύνων σύμβουλος του hedge fund Dromeus Capital. «Η πιθανότητα ενός Grexit έχει μειωθεί σημαντικά», προσέθεσε.
Σύμφωνα με το Reuters, ο Αχ. Ρίσβας κατέχει ελληνικά ομόλογα που διαπραγματεύονται σήμερα στα 28,5 σεντς στο ευρώ. Τα απέκτησε σε τιμή 18-19 σεντς.
Για τα περισσότερα funds, τα ελληνικά ομόλογα αντιπροσωπεύουν ένα σχετικά μικρό μέρος των χαρτοφυλακίων τους. Τα κέρδη που μπορούν όμως να αποκομίσουν απ' αυτά μπορεί να είναι μεγάλα.
Η Third Point, με έδρα τη Νέα Υόρκη και 9,3 δισ. δολάρια κεφάλαια υπό διαχείριση, ανακοίνωσε ότι τα ελληνικά της ομόλογα αποτελούσαν μία από τις πέντε πιο κερδοφόρες θέσεις της για τον Οκτώβριο.
Το fund είχε αγοράσει τα ομόλογα για περίπου 17 σεντς, είπε στους επενδυτές, σε επιστολή με ημερομηνία 3 Οκτωβρίου που έχει δει το Reuters.
Το hedge fund Adelante Asset Management, που έχει έδρα το Λονδίνο, άρχισε να αγοράζει ελληνικά ομόλογα στην τιμή των 12,5 σεντς.
Εχει ήδη πουλήσει μέρος αυτών των τοποθετήσεων, αποκομίζοντας κέρδος 70%.

Ωστόσο, ο διευθύνων σύμβουλος του ταμείου Τζούλιαν Άνταμς είπε ότι εξακολουθεί να κατέχει ελληνικά ομόλογα, χαρακτηρίζοντας τα ως «καλή» επένδυση.
«Η χώρα έχει τώρα μια ευκαιρία να προχωρήσει μπροστά σε μια πιο βιώσιμη βάση. Επιπλέον, με όλη τη βοήθεια και τα λεφτά που παίρνουν θα πρέπει να αρχίσει κάποια ανάπτυξη», σημείωσε.

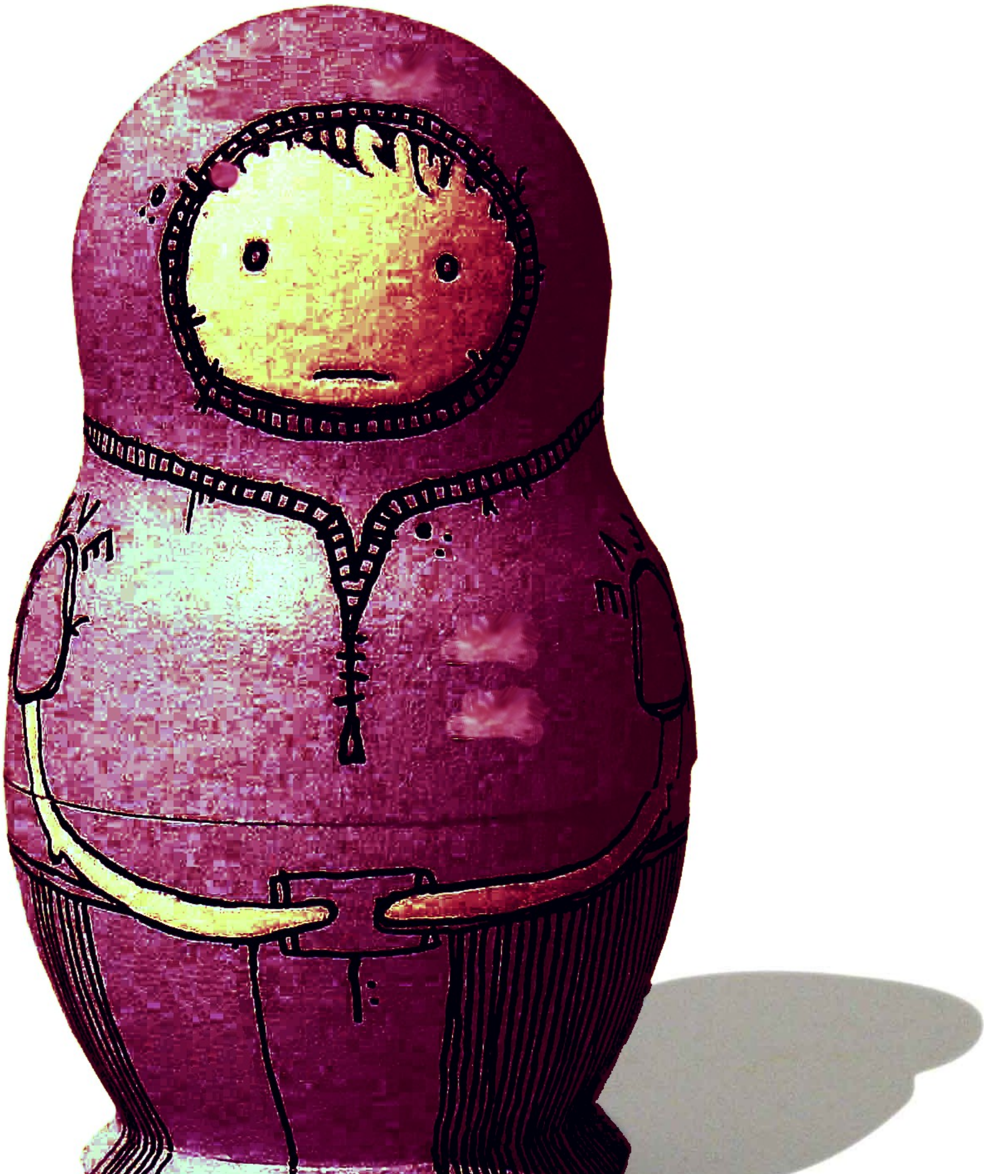
Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Το περίφημο σχέδιο "σωτηρίας" για το οποίο πολλοί "πέταξαν τη σκούφια τους" αποτελεί στην ουσία μια τρανταχτή απόδειξη, για το τεράστιο κερδοσκοπικό παιχνίδι, το οποίο παίζουν στις πλάτες του Ελληνικού λαού, όχι μόνο κάποιοι " ανώνυμοι" κερδοσκόποι αλλά οι διεθνής σωτήρες και "εταίροι" μας του ΔΝΤ και της ΕΕ.
Επί της ουσίας καλούνται όλοι οι εγχώριοι "κοινωνικοί" φορείς και μικροεπενδυτές να χάσουν το 65% των χρημάτων τους, ενώ αντιθέτως κάποιοι θα αποκομίσουν ένα τεράστιο κέρδος- ένα μέσα σε τόσα άλλα που αποκόμισαν από το 2009 μέχρι σήμερα...
Όποιο όμως κι αν είναι το τελικό αποτέλεσμα του προγράμματος και η ελάφρυνση του ελληνικού χρέους, θα συνοδευτεί και από ένα νέο κόστος για το Ελληνικό κράτος. Ακόμα και στην περίπτωση που η Κυβέρνηση καταφέρει να πιάσει το στόχο και κουρέψει και τα 64 δισ, αυτό με τη σειρά του θα στοιχίσει στο κράτος περίπου 20 δισ, τα οποία όπως δήλωσε ο Γ. Στουρνάρας, θα καλυφθούν από τον EFSF και θα συνυπολογισθούν μαζί με την δόση των 44 δισ, μεγαλώνοντας κατά πολύ το τελικό νούμερο, όπου και θα πληρωθεί μέσω των ιδιωτικοποιήσεων καθώς όλα τα έσοδα τους κράτους από την εκποίηση δημοσίας περιουσίας θα μπαίνουν στον περιβόητο "ειδικό" λογαριασμό ώστε τελικά να αποταμιεύεται η εκάστοτε δόση των δόσεων.
Από την άλλη ο Γερμανός Υπουργός οικονομικών Β. Σόιμπλε έκανε λόγο για έκδοση εντόκων γραμματίων και δάνειο από τον EFSF, δάνειο δηλαδή με μεγάλα επιτόκια και σκληρούς όρους.

Επομένως για ποια σωτηρία μιλούν; Για τη μείωση του χρέους κατά 20 δισ (στην "καλύτερη" των περιπτώσεων), περνώντας νέα δάνεια, ληστεύοντας τα δημόσια ταμεία και τις τράπεζες, ξεπουλώντας την δημόσια περιουσία με σκοπό, τα έσοδα που θα προκύψουν από αυτό να αποπληρώσουν νέα δάνεια.

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΠΟΥ ΤΑ ΛΕΕΙ ΕΞΩ
ΑΠ' ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ...

ΤαΨηλάΤηςΕβδομάδας Β΄

ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

Η πανηγυρική αθώωση των 3 διωκόμενων εργαζομένων της Θεσσαλονίκης, του δάσκαλου Θανάση Αγαπητού και των δημοτικών υπαλλήλων Σαράντη Αρβανίτη και Θωμά Κυρατζόπουλου ήταν μια νίκη του λαού που υπερασπίστηκε το δικαίωμα του να αγωνίζεται. Παρά την αντίθετη πρόταση της Εισαγγελέως της έδρας, το δικαστήριο αποφάσισε να αθωώσει και τους τρεις κατηγορουμένους για την επίθεση στον Γερμανό πρόξενο, για όλα τα αδικήματα. Όπως ανέφερε ο πρόεδρος του δικαστηρίου, δεν προέκυψε από τα αποδεικτικά στοιχεία και από τις μαρτυρίες ότι τελέστηκαν τα αδικήματα για τα οποία οι τρεις κατηγορούνταν (παράνομη βία, διατάραξη κοινής ειρήνης και απόπειρα πρόκλησης επικίνδυνης σωματικής βλάβης). Απόσπασμα απ το τέλος της συνταρακτικής απολογίας του Θανάση Αγαπητού στη δίκη "Το δηλώνω ρητά: Δεν πρόκειται να καθίσω σπίτι μου και να βλέπω από την τηλεόραση αυτούς που μας οδηγούν στη φτώχεια και στην εξαθλίωση. Θα συνεχίσω να αγωνίζομαι με όλες μου τις δυνάμεις". Η αίθουσα σείστηκε στην κυριολεξία από τα χειροκροτήματα του κόσμου.

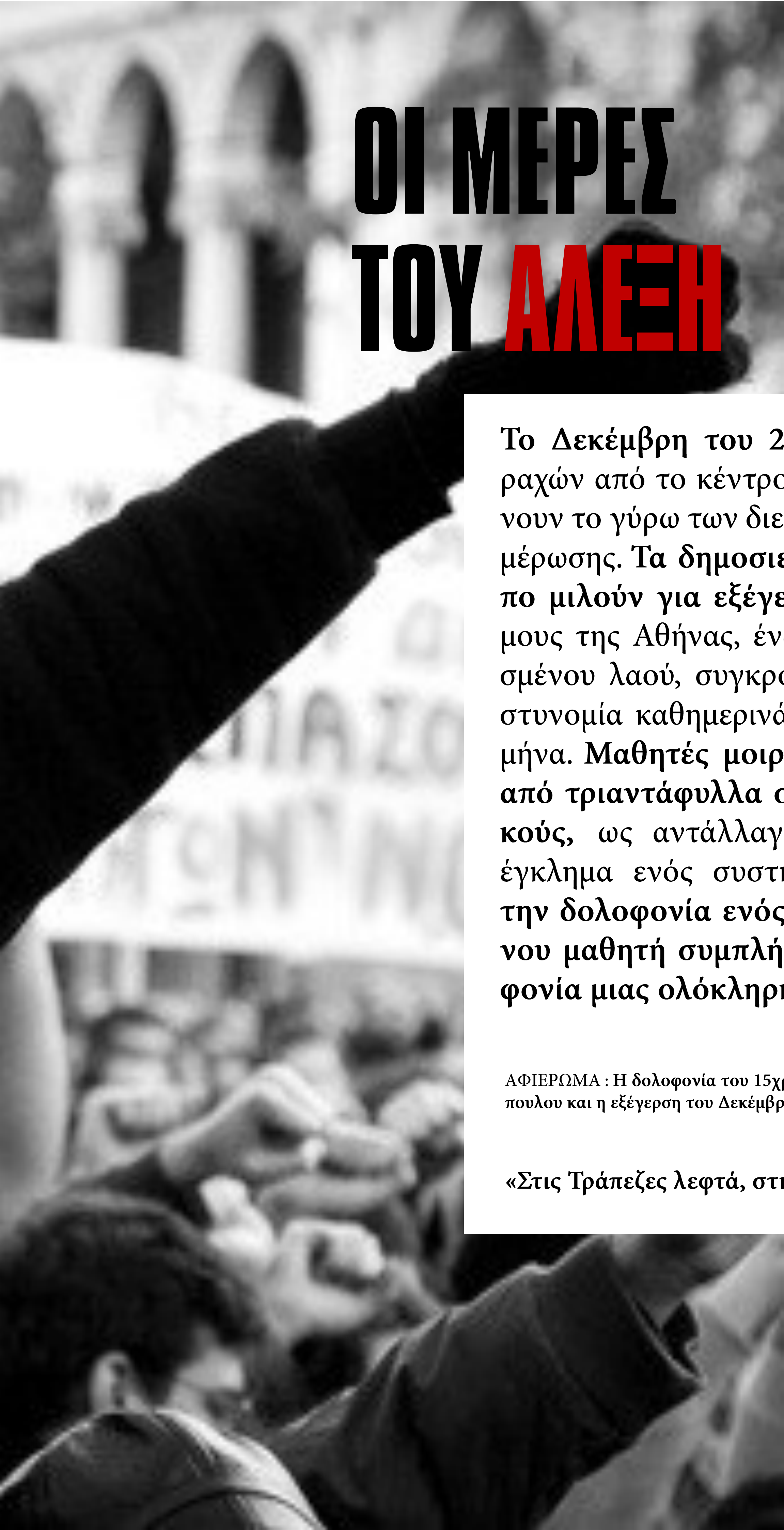
Σήμα κινδύνου για τη βιωσιμότητα των 100 και πλέον μονάδων του σε όλη την Ελλάδα εκπέμπει το ΚΕΘΕΑ. Όπως αναφέρει το ΚΕΘΕΑ από τη συζήτηση δεν προέκυψαν συγκεκριμένες απαντήσεις, την ώρα που είναι ορατός ο κίνδυνος αναστολής λειτουργίας των μονάδων του, καθώς δεν υπάρχει πλέον η δυνατότητα κάλυψης των δαπανών στέγασης, διατροφής, θέρμανσης και συντήρησης.

ΤΑ ΠΟΛΥ ΨΗΛΑ... ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σε 11 συλλήψεις εργαζομένων, προχώρησαν τα ΜΑΤ μετά την εισβολή του στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.
Σύμφωνα με όλες τις μαρτυρίες, ενώ οι εργολαβικοί δεν προέβησαν σε καμία αντίσταση, ερωτηματικά προκαλεί η κίνηση της αστυνομίας να προβεί σε συλλήψεις.
Οι συλληφθέντες αυτή την ώρα βρίσκονται στο αστυνομικό μέγαρο Θεσσαλονίκης. Η κίνηση αυτή, αποτελεί συνέχεια της προχθεσινής επέμβασης του Εισαγγελέα, ο οποίος ζήτησε να λήξει η κατάληψη και να συνεχιστεί η αποκομιδή των σκουπιδιών.
Ερωτηματικά επίσης προκαλεί και το γεγονός, πως λίγες ώρες πριν, η Πρυτανεία δέχθηκε την «εθελοντική» βοήθεια, ιδιωτικής εταιρείας καθαρισμού κατά τη διάρκεια «εθελοντικής» αποκομιδής των σκουπιδιών από τις πρυτανικές αρχές, κάποιους καθηγητές και άλλους πολίτες.

Με ανακοίνωση που εξέδωσε το βράδυ της Παρασκευής η Ομοσπονδία Γονέων Πειραιά καταγγέλλει το εξής περιστατικό:
«Σήμερα (παρασκευή 30-11) το βράδυ στις 8 μ.μ. δύο περιπολικά, με 4 αστυνομικούς το καθένα και 4 μηχανές της ομάδας ΔΙΑΣ, καθώς και ο Διοικητής του Αστυνομικού Τμήματος της Νίκαιας σταμάτησαν έξω από το 4ο Γυμνάσιο της Νίκαιας, που τελούσε υπό κατάληψη.
Αστυνομικοί της συγκεκριμένης ομάδας πήδηξαν τα κάγκελα του σχολείου και με φακούς άρχισαν να ψάχνουν το χώρο. Σύντομα τους αντιλήφθηκαν οι μαθητές που περιφρουρούσαν την κατάληψη και βγήκαν στον αύλιο χώρο να δουν τι συμβαίνει.
Σε ερώτηση των μαθητών για την παρουσία της αστυνομίας στο σχολείο, οι αστυνομικοί για να δικαιολογήσουν την έφοδό τους, επικαλέστηκαν πληροφορία που είχαν ότι κάποιοι κλέβουν το σχολείο.

ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ

Το Δεκέμβρη του 2008, εικόνες ταραχών από το κέντρο της Αθήνας κάνουν το γύρω των διεθνών μέσων ενημέρωσης. **Τα δημοσιεύματα στον τύπο μιλούν για εξέγερση.** Στους δρόμους της Αθήνας, ένα ποτάμι εξοργισμένου λαού, συγκρούεται με την αστυνομία καθημερινά για σχεδόν ένα μήνα. **Μαθητές μοιράζουν κοτσάνια από τριαντάφυλλα στους αστυνομικούς,** ως αντάλλαγμα στο τραγικό έγκλημα ενός συστήματος, **που με την δολοφονία ενός δεκαπεντάχρονου μαθητή συμπλήρωνε την δολοφονία μιας ολόκληρης κοινωνίας.**

ΑΦΙΕΡΩΜΑ : Η δολοφονία του 15χρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου και η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008…

«Στις Τράπεζες λεφτά, στη Νεολαία σφαίρες..»

BABUSHKA.GR

Το χρονικό ενός ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ

Η συμβολή των οδών Τζαβέλα και Μεσολογγίου, το σημείο της άδικης και τραγικής δολοφονίας του 15χρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου.

ΕΓΛΗΜΑΤΟΣ

ΕΚΕΙ ΚΑΠΟΥ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΝ ΤΖΑΒΕΛΑ, ΕΠΕΣΕ ΚΑΙ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΛΕΞΗΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΤΗΣ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟΥ 2008. ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΗΤΑΝ ΔΙΚΕΣ ΤΟΥ, ΟΠΩΣ ΕΛΕΓΕ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΝ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΟΡΕΙΑ ΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΧΩΡΑ. ΑΠΟ ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΓΝΩΣΤΟ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΠΩΣ «ΜΠΑΤΣΟΣ ΣΚΟΤΩΣΕ 15 ΧΡΟΝΩΝ ΠΑΙΔΙ» ΣΕ ΠΟΛΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΘΗΚΑΝ ΑΥΘΟΡΜΗΤΕΣ ΠΟΡΕΙΕΣ, ΠΟΥ ΣΥΓΚΡΟΥΟΝΤΑΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΛΑΜΨΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΕΣ, ΗΤΑΝ ΤΟ ΚΥΡΙΟ ΓΝΩΡΙΖΑ ΕΚΕΙΝΩΝ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ.

Αφιέρωμα

Το βράδυ της 6ης Δεκεμβρίου του 2008, περί τις 9 μμ, στη συμβολή των οδών Τζαβέλα και Μεσολογγίου, ο νεαρός Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος έπεσε νεκρός μετά από πυροβολισμό του ειδικού φρουρού της Ελληνικής Αστυνομίας Επαμεινώνδα Κορκονέα, έπειτα από λεκτικό διαξιφισμό του ιδίου και του συνεργάτη του Βασίλη Σαραλιώτη, οι οποίοι περιπολούσαν στην ευρύτερη περιοχή των Εξαρχείων, με την παρέα του νεαρού. Ο θάνατος ήταν ακαριαίος, καθώς κατά την ιατροδικαστική εξέταση, η σφαίρα διαπέρασε την καρδιά και καρφώθηκε στον 10ο θωρακικό σπόνδυλο.

Ο Κορκονέας δολοφόνησε εν ψυχρό το δεκαπεντάχρονο παιδί, με την συνέργεια του Σαραλιώτη. Οι δυο ειδικοί φρουροί εκείνο το βράδυ και εκείνη την ώρα θα έπρεπε να βρίσκονται στην οδό Αλεξάνδρας όπου το τηλεφωνικό κέντρο τους είχε αναθέσει ένα άλλο συμβάν. Για ανεξήγητους λόγους, αυτοί προτίμησαν να πάνε στα Εξάρχεια, στο πεζόδρομο της Τζαβέλα, όπου και διαπληκτίστηκαν με μια παρέα 4-5 παιδιών. Με νοοτροπία «καουμπόι» και «εγώ είμαι ο νόμος» ζήτησαν να μάθουν από τα παιδιά για ποιο λόγο βρίσκονταν εκεί! Αφού επικράτησε ένταση, έφυγαν από το σημείο για να επιστρέψουν λίγο μετά πεζοί και κρατώντας τα όπλα τους.

Οι δύο ειδικοί φρουροί χωρίς να μπορούν να ανεχτούν, την ελευθερία του «συνέρχεσθε» και με «θιγμένη» την υπόληψη τους απείλησαν τα μικρά παιδιά. Τότε ο Κορκονέας σήκωσε το όπλο του και αφού σημάδεψε πυροβόλησε στην καρδία το Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο! Ο Σαραλιώτης δεν έκανε καμία προσπάθεια να τον εμποδίσει. Στην συνέχεια έφυγαν με χαλαρό περπάτημα, σαν «κύριοι», από το σημείο αδιαφορώντας για τις σπαρακτικές κραυγές των νεαρών για ασθενοφόρο, επικοινώνησαν με το κέντρο και ψευδώς είπαν ότι δέχτηκαν επίθεση από τριάντα αναρχικούς. Για την υπόλοιπη μισή ώρα δεν απαντούσαν στο κέντρο για το τι είχε συμβεί.

Εκτός από τους αυτόπτης μάρτυρες που κατέθεσαν το τι συνέβη, υπάρχει και ένα βίντεο το οποίο τραβηχτικέ από τη Λητώ Βαλλιάντζα, κάτοικο της περιοχής και δείχνει τους ειδικούς φρουρούς να επιστρέφουν στο σημείο και να πυροβολούν.

Τραγικό γεγονός αποτέλεσε πως ο τηλεοπτικός σταθμός του Mega, παραποίησε το ντοκουμέντο βάζοντας πάνω στο βίντεο ήχους από συγκρούσεις και σπασίματα για να δικαιολογήσει τα λεγόμενα των ειδικών φρουρών.

Η πληροφορία του θανάτου του μαθητή διαδόθηκε άμεσα σε ολόκληρη την Ελλάδα από το Διαδίκτυο και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, κάτι που είχε ως αποτέλεσμα, άτομα από διάφορους πολιτικούς χώρους, κυρίως της Αριστεράς και των Αντιεξουσιαστών, να εκδηλώσουν την οργή τους σε πάρα πολλές πόλεις της Ελλάδας, από το ίδιο κιόλας βράδυ. Στην Αθήνα, συνέβησαν πολλαπλές συγκρούσεις διαδηλωτών και αστυνομίας, ενώ τα επεισόδια μετατοπίστηκαν μέχρι και το Νοσοκομείο Ευαγγελισμός, όπου διακομίσθηκε ο άτυχος νεαρός και όπου απλώς διαπιστώθηκε ο θάνατός του.

Οι ειδικοί φρουροί, ενώ τα νέα έτρεχαν σε ολόκληρη την χώρα, όχι μόνο κυκλοφορούσαν ελεύθεροι, αλλά η σύλληψη τους και η αφαίρεση των όπλων τους, έγινε αργά το βράδυ μετά από αρκετές ώρες. Έως τότε είχαν καταφέρει να παραποιήσουν πολλά στοιχεία που θα δυσκόλευαν την απαγγελία των κατηγοριών εις βάρος τους.

Ο υπουργός Εσωτερικών Προκόπης Παυλόπουλος, ο οποίος βρισκόταν σε κομματική εκδήλωση στις Σέρρες, μόλις ενημερώθηκε για το περιστατικό μετέβη άμεσα στην Αθήνα και έπειτα από δηλώσεις, υπέβαλε ο ίδιος μαζί με τον υφυπουργό την παραίτησή του για το περιστατικό για λόγους «ευθιξίας». Παρά ταύτα, οι παραιτήσεις δεν έγιναν αποδεκτές από τον τότε πρωθυπουργό, Κώστα Καραμανλή.

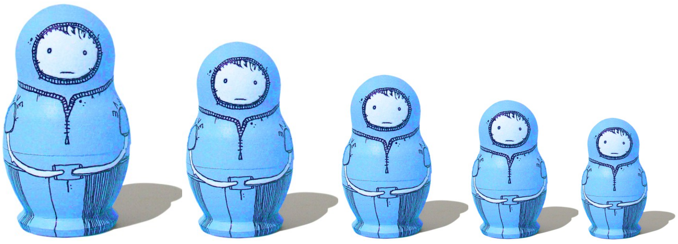
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

Την επομένη ημέρα από το περιστατικό, διοργανώθηκαν πορείες, οι οποίες διαμαρτύρονταν απέναντι στη γενικότερη στάση του κρατικού μηχανισμού και στον τρόπο λειτουργίας της Ελληνικής Αστυνομίας, έπειτα από συσσώρευση παρόμοιων περιστατικών και καταγγελιών αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας, μα πάνω από όλα ατιμωρησίας, κατά τον δίχρονο νεολαιίστικο κίνημα για την ανώτατη παιδία του 2006-2008.

ΤΡΑΓΩΔΙΑ
ΕΓΚΛΗ
ΤΡΟΜ
ΚΑΙ Β
στα σύνορα δύο κ
ΜΠΑΤΣΟΙ
ΓΟΥΡΟΥΝ
ΔΟΛΟΦΟΝ

ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΚΡΗΞΗ
ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ 15ΧΡΟΝΟΥ
ΟΔΟΜΑΧΙΕΣ
ΠΑΡΑΛΥΣΙΑ
ΟΡΓΗ ΚΑΙ ΘΡΗΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΕΛΑΣΤΟ ΠΑΙΔΙ
ΕΝ ΨΥΧΡΩ
εκτέλεσαν την ομαλότητα
ΕΞΑΡΧΕΙΑ: Αστυνομικός -χωρίς λόγο- δολοφόνησε 15χρονο μαθητή
Εγκλημα
και ξέσπασμα
Ένας έφηβος της διπλανής πόρτας

Αυτός ήταν από τους πρώτους στόχους εκείνης της εξέγερσης, υπήρχε ο φόβος ότι θα συγκαλυφθεί. Οι διαδηλώσεις εκτός από μαζικότατες ήταν συγκρουσιακού χαρακτήρα, με την οργή μιας ολόκληρης μερίδας της κοινωνίας να ζητά διέξοδο.

Από τις πρώτες μέρες, τα ΜΜΕ και η Κυβέρνηση της ΝΔ, αλλά και η συντηρητική αντιπολίτευση, έσπευσαν να « καταδικάσουν τη βία, απ' όπου κι αν προέρχεται», μιλώντας για « εξτρεμιστικές» ομάδες που προκαλούν το «χάος».

Πραγματοποιήθηκαν καταλήψεις σε πολλά γυμνάσια και λύκεια της Θεσσαλονίκης και της Αθήνας, ενώ κλειστό παρέμεινε και το σχολείο στη Σταμάτα όπου φοιτούσε ο μαθητής. Ο υπουργός Παιδείας, Ευριπίδης Στυλιανίδης, κήρυξε την επομένη των ταραχών ημέρα πένθους, ενώ κλειστές παρέμειναν και πανεπιστημιακές σχολές. Πορείες μαθητών πραγματοποιήθηκαν σε όλες τις μικρές και μεγάλες πόλεις της χώρας, σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Τρίπολη, Κέρκυρα, Τρίκαλα και Ηράκλειο. Η ΟΛΜΕ, η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών και οι δάσκαλοι, κήρυξαν 24ωρη απεργία, ενώ τριήμερη απεργία κήρυξε και η Ομοσπονδία των Πανεπιστημιακών.
Μαθητές προέβησαν σε συμβολικές εκδηλώσεις, προσφέροντας τριαντάφυλλα που είχαν μόνο το κοτσάνι με τα' αγκάθια, σε αστυνομικούς και ξαπλώνοντας γυμνοί στα σκαλοπάτια της ΓΑΔΑ, σαν να ήταν πτώματα. Επιθέσεις με πέτρες, ξύλα, αυγά, φρούτα και βόμβες μολότοφ δέχθηκαν σχεδόν όλα τα τοπικά αστυνομικά τμήματα της χώρας. Ταυτόχρονα τμήματα στα περισσότερα πανεπιστήμια και ΤΕΙ της χώρας άρχισαν να κλείνουν από τους φοιτητές τους με αποφάσεις κατάληψης, οι οποίες στρέφονταν τόσο κατά της κρατικής καταστολής όσο και κατά της εκπαιδευτικής πολιτικής των τελευταίων κυβερνήσεων.
Εκτός Ελλάδας, επεισόδια έγιναν και στη Λευκωσία, όπως επίσης και την Πάφο στις 8 Δεκεμβρίου. Συμβολικές καταλήψεις πραγματοποιήθηκαν από νεαρούς, στην ελληνική πρεσβεία στο Λονδίνο και διαμαρτυρίες στα προξενεία του Βερολίνου, της Φλωρεντίας της Μπολόνια και του Τορίνο, καθώς και στο Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών στη Βενετία, ενώ μικρές φθορές προκλήθηκαν στα προξενεία της Νέας Υόρκης και της Κωνσταντινούπολης.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

Το βράδυ της 8ης Δεκεμβρίου, διοργανώθηκε συγκέντρωση και πορεία διαμαρτυρίας από κόμματα της αντιπολίτευσης, αριστερές οργανώσεις και φοιτητικούς συλλόγους, στα Προπύλαια και την Ομόνοια.
Η αστυνομία διατηρούσε ισχυρές δυνάμεις γύρω από τη Βουλή των Ελλήνων και το Μέγαρο Μαξίμου.
Η πορεία δεν πέρασε μπροστά από τη Βουλή, και μέσω του κάτω μέρους της πλατείας Συντάγματος ακολούθησε τη Φιλελλήνων και ολοκληρώθηκε μπροστά στον Εθνικό Κήπο. Παράλληλα έγιναν καταστροφές σε καταστήματα, τράπεζες, ξενοδοχεία, καθώς και στο υπουργείο Οικονομικών και το υπουργείο Εξωτερικών. Συγκρούσεις εκδηλώθηκαν στην Πανεπιστημιούπολη στην περιοχή του Ζωγράφου, γύρω από τα Εξάρχεια καθώς και στον Πειραιά.

Τις ίδιες ώρες διοργανώθηκαν παρόμοιες εκδηλώσεις και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας, όπως στη Θεσσαλονίκη, τη Λάρισα, την Πάτρα, την Κρήτη και άλλες περιοχές της ελληνικής περιφέρειας, που σε αρκετές περιπτώσεις συνοδεύτηκαν από επεισόδια. Το βράδυ πυρπολήθηκε το Αστυνομικό Τμήμα Συκεών, ενώ τραυματίστηκε βαριά αστυνομικός φρουρός.
Παράλληλα συγκροτήθηκε έκτακτη Κυβερνητική Επιτροπή, ενώ ο κυβερνητικός εκπρόσωπος διέψευσε τις φήμες για εφαρμογή του άρθρου 48 του Συντάγματος για κήρυξη της χώρας σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Λίγα λεπτά αργότερα, σε δηλώσεις του ο υπουργός Εσωτερικών δήλωσε πως οι πράξεις «τυφλής βίας» εξέφραζαν μια γενικότερη κατάσταση, που δεν οφειλόταν απαραιτήτως στο περιστατικό που τα πυροδότησε, και αναρωτήθηκε ποιους σκοπούς εξυπηρετούν, παρατηρώντας «απουσία ιδεολογίας». Προφανώς ο υπουργός δεν ήθελε να δείξει πως χάνει τον έλεγχο, έτσι προσπαθούσε να πείσει και την υπόλοιπη κοινή γνώμη, ότι το γεγονός, δεν ήταν εξέγερση με πολιτικά χαρακτηριστικά αλλά απλά ένα ξέσπασμα τυφλής βίας.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας παρέμεινε στο φρουρούμενο προεδρικό μέγαρο για λόγους ασφαλείας μετά τα αλλεπάλληλα χτυπήματα της ιδιωτικής του κατοικίας στην Αθήνα.

Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Την επόμενη ημέρα πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη από το προηγούμενο βράδυ συνάντηση του πρωθυπουργού με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ο πρωθυπουργός δήλωσε την αντίθεσή του στην εκμετάλλευση του τραγικού συμβάντος για τη διάπραξη ενεργειών βίας και προέτρεψε την απομόνωσή τους, αναμένοντας ομόθυμη πολιτική καταδίκη των συμβάντων από τις δυνάμεις της αντιπολίτευσης, με της οποίας τους αρχηγούς συναντήθηκε αργότερα. Την ίδια περίπου ώρα διοργανώθηκε πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο από φοιτητικούς συλλόγους, μαθητές, την ΟΛΜΕ και τη ΔΟΕ. Την πορεία ακολούθησε πετροπόλεμος με τα ΜΑΤ μπροστά στο κτήριο της Βουλής και επίθεση των δυνάμεων καταστολής στον γενικό όγκο της πορείας.

Η Τρίτη 9 Δεκεμβρίου ήταν ημέρα της κηδείας του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, η οποία πραγματοποιήθηκε στο κοιμητήριο Παλαιού Φαλήρου, όπου παρευρέθηκαν χιλιάδες κόσμου. Πρόκληση προκάλεσε το γεγονός, πως περιμετρικά του κοιμητηρίου υπήρχαν μεγάλες δυνάμεις της Αστυνομίας. Μετά την κηδεία σημειώθηκαν επεισόδια στη γενικότερη περιοχή, κατά τα οποία τα ΜΑΤ έκαναν εκτεταμένη χρήση δακρυγόνων και ωμής βίας, ενώ αστυνομικοί της Ομάδας Ζ, χωρίς ίχνος αίσθησης της πραγματικότητας, πυροβόλησαν πολλές φορές στον αέρα.
Οι συγκρούσεις και τα επεισόδια συνεχίστηκαν το ίδιο βράδυ σε πολλές πόλεις, εκτός της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, στην Πάτρα, τη Λάρισα, την Κοζάνη, τη Μυτιλήνη καθώς και την Κρήτη. Στην Πάτρα πραγματοποιήθηκε πορεία με παραπάνω από 7000 άτομα, με την συμμετοχή φοιτητικών συλλόγων, αριστερών οργανώσεων, του αντιεξουσιαστικού χώρου, της ΔΟΕ και της ΕΛΜΕ στο κέντρο της πόλης.
Η πορεία κατέληξε σε πολύωρη περικύκλωση του αστυνομικού μεγάρου. Αυτόπτες μάρτυρες έκαναν λόγο για παρείσφρηση ακροδεξιών στοιχείων και μελών της Χρυσής Αυγής, στις τάξεις των αστυνομικών δυνάμεων τα οποία πυροδότησαν συγκρούσεις, υποδαύλισαν πολίτες και κατεδίωξαν τους διαδηλωτές.
Ο απολογισμός ήταν 26 προσαγωγές και 9 συλλήψεις. Ο δήμαρχος Πατρών μίλησε κι αυτός για ισχυρή παρουσία ακροδεξιών στοι-

«Οι δολοφόνοι του μικρού Αλέξη, ειδικοί φρουροί, Επαμεινώνδας Κορκονέας (δεξιά) και Βασίλης Σαραλιώτης. Τραγικές φιγούρες στη διάρκεια της δίκης και υποστηριζόμενοι από ακροδεξιές ομάδες για την αποτρόπαια πράξη τους.»

χείων στην πόλη διαψεύδοντας τα περί « αγανακτισμένων» πολιτών, που μετέδιδαν τα ιδιωτικά κανάλια. Ανάλογα περιστατικά σημειώθηκαν και στη Λάρισα.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ

Ενώ ο διεθνής τύπος, όπως η βρετανική εφημερίδα Guardian, χαρακτήρισαν τις ταραχές ως «τις χειρότερες στην Ελλάδα από το 1974, οπότε και αποκαταστάθηκε η δημοκρατία» και αφιερώνοντας εκτενή ρεπορτάζ στο γεγονός που πυροδότησε τα περιστατικά της βίας χαρακτηρίζοντας τα γεγονότα ως εξέγερση, ο Ελληνικός Τύπος με λίγες εξαιρέσεις, ασχολήθηκε περισσότερο με την «διατάραξη» της οικιακής ειρήνης, εθελοτυφλώντας στα δεκάδες περιστατικά αστυνομικής βίας, χαρακτηρίζοντας τα γεγονότα ως αποτρόπαια, ξεχνώντας την αρχική τους κοινωνική ευαισθησία και κατανόηση.
Αρκετοί ήταν οι δημοσιογράφοι, οι οποίοι έπεσαν θύματα βίας από αστυνομικούς. Αντιδράσεις προκάλεσαν φωτογραφίες και βίντεο που δημοσιεύθηκαν με αστυνομικούς να προτάσσουν τα όπλα τους ενάντια στους διαδηλωτές, συνοδευόμενα από υβριστικές χειρονομίες. Ο δημοσιογράφος Κώστας Τσιρώνης που τράβηξε τις «διάσημες» πλέον φωτογραφίες, με τον αστυνομικό που είχε προτάξει το όπλο του και σημάδευε τους διαδηλωτές, απολύθηκε από την εφημερίδα «Ελεύθερος Τύπος», γιατί μετά από την άρνηση του διευθυντή της εφημερίδας να δημοσιεύσει τα ντοκουμέντα, τα προώθησε ο ίδιος στο διαδίκτυο και ξένες εφημερίδες.

Χαρακτηριστικό γεγονός αποτέλεσαν και οι δεκάδες καταγγελίες για παρείσφρηση διατεταγμένων κουκουλοφόρων της ασφάλειας και του παρακράτους στις διαδηλώσεις για να προκαλούν φθορές.
Σε ρεπορτάζ της εφημερίδας Τα Νέα στις 11/12/2008, δημοσιοποιήθηκαν φωτογραφίες που απεικόνιζαν κουκουλοφόρους και άντρες με πολιτικά να κρατούν σιδηρολοστούς και άλλα επικίνδυνα αντικείμενα εντός του αστυνομικού κλοιού στο κέντρο της Αθήνας. Δεκάδες άλλες φωτογραφίες έκαναν το γύρω του διαδικτύου, μετατρέποντας έτσι το ζήτημα του παρακρατικού μηχανισμού από έναν αντισυστημικό μύθο σε πραγματικά γεγονότα.
Το αρχηγείο της αστυνομίας διέψευσε την παρουσία κουκουλοφόρων αστυνομικών στις διαδηλώσεις, καθώς κάτι τέτοιο το «απαγορεύει» ο κανονισμός. Αναγνώρισε την παρουσία ανδρών με πολιτικά με στόχο τις συλλήψεις και διατάχθηκε έρευνα για τους κουκουλοφόρους. Τα ντοκουμέντα ήρθαν να προστεθούν στις δηλώσεις του δημάρχου Πατρών για παρείσφρηση ακροδεξιών στοιχείων.
Μέσα σε λίγες μέρες φούντωσαν έντονες αποδοκιμασίες απλών πολιτών ενάντια στις δυνάμεις των ΜΑΤ, που ένα χρόνο πριν ίσως υπερασπιζόντουσαν στις συγκρούσεις με το φοιτητικό κίνημα.
Την Παρασκευή 9 Ιανουαρίου κατά τη διάρκεια νέου συλλαλητηρίου που σήμανε έναν νέο κύκλο κινητοποιήσεων με κορύφωση την 18η Ιανουαρίου, την ημέρα μνημόσυνου του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, σημειώθηκαν συλλήψεις και καταγγελίες για αδικαιολόγητη χρήση βίας από την αστυνομία, ενώ σε διάβημα διαμαρτυρίας προς τον αναπληρωτή υπουργό Δημόσιας Τάξης προέβη η Ένωση Συντακτών, καταγγέλλοντας την «άγρια επίθεση και ξυλοδαρμούς δημοσιογράφων

και άλλων εργαζομένων στα Μέσα Ενημέρωσης».

Η ΔΕΥΤΕΡΗ «ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ» ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ

Ενώ η ελληνική κοινωνία, μετά τα γεγονότα έχει μοιραστεί στα δύο, από τη μια πλευρά ο προοδευτικός κόσμος, καθηγητές και διανοούμενοι και οι παραδοσιακές ριζοσπαστικές δυνάμεις και από την άλλη οι συντηρητικοί μικροαστοί, οι καταστηματάρχες, οι αστυνομικοί και η ακροδεξιά, η οποία ήδη εκκολάπτεται μανιωδώς από το σύστημα καθώς η εξέγερση του Δεκέμβρη πιάνει την άρχουσα τάξη απροετοίμαστη για τέτοια γεγονότα, ξεκινά η δίκη των δύο ειδικών φρουρών.

Ο μικρός Αλέξανδρος, ξανασκοτώνεται και αυτή τη φορά ο δολοφόνος του, όχι ο πραγματικός, αλλά ο ηθικός ή καλύτερα ο «ανήθικος» μεγαλοδικηγόρος Αλέξης Κούγιας.

Ο Αλέξης Κούγιας μετά την παραίτηση, των δικηγόρων υπεράσπισης των δύο ειδικών φρουρών, έπειτα από τη δημοσίευση οπτικοακουστικού υλικού από το φόνο και δεκάδες μαρτυρίες και την τεράστια κατακραυγή, είναι ο μόνος που αναλαμβάνει την υπεράσπιση των δύο δολοφόνων.

Η πρώτη «σφαίρα» του δικηγόρου έρχεται στις 10/12/08 και προκαλεί εκ νέου κύμα οργής:

«Εάν έπρεπε ή όχι να πυροβολήσει ο αστυνομικός, το εάν τελικώς έπρεπε να χαθεί αυτό το παιδί και ποιο αδίκημα θα πρέπει να αποδοθεί στους αστυνομικούς θα το κρίνει η Δικαιοσύνη.»

Στην δίκη που ακολούθησε και κράτησε πάνω από 8 μήνες, η ύβρεις τόσο των κατηγορούμενων όσο και των συνηγόρων τους εναντίον του Αλέξη ήταν απαράδεκτες. Προσπαθούσαν να σπιλώσουν την μνήμη ενός άδικα δολοφονημένου παιδιού.

Το ενδεκασέλιδο απολογητικό υπόμνημα του ειδικού φρουρού εστιάστηκε στα εξής συμπεράσματα:

«έχω πληροφορηθεί ότι οι νέοι αυτοί, ενώ κατοικούν στο Π. Ψυχικό και είναι γόνοι πλουσίων οικογενειών, συνηθίζουν να συχνάζουν στα Εξάρχεια, τα οποία επιλέγουν ως χώρο διασκέδασης».

Το παιδί, σύμφωνα με τη γραμμή του κατηγορουμένου, ***«είχε αποβληθεί από τη Σχολή Μωραΐτη και άλλαζε συχνά σχολεία, κάτι που αποτυπώνει μια αποκλίνουσα συμπεριφορά».***

Επίσης, ενέπλεξε το θανόντα σε περιστα-

τικά βίας που είχαν προηγηθεί στο γήπεδο Χαλανδρίου κατά τη διάρκεια αγώνων υδατοσφαίρισης, χωρίς ωστόσο να δικαιολογήσει τις πηγές βάσει των οποίων στηρίζει τις αναφορές του.

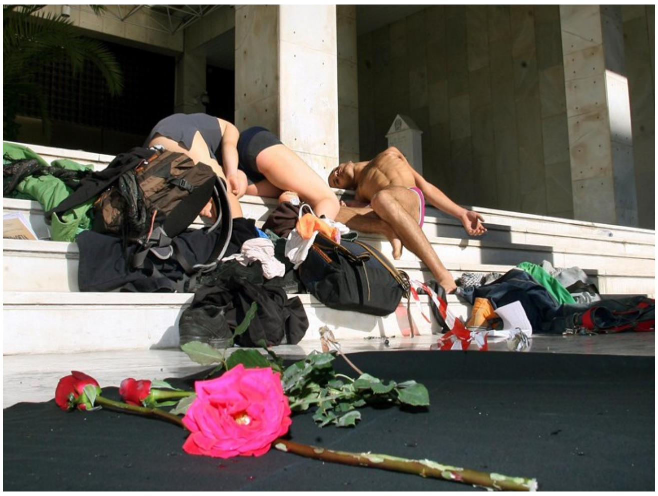
Από το απολογητικό υπόμνημα απουσίαζε οποιαδήποτε άμεση έκφραση συγγνώμης για το θάνατο του παιδιού, ενώ ο ειδικός φρουρός έκανε λόγο κατά την ανάκρισή του για ***«προσπάθεια προφύλαξης της ζωής του ιδίου και του συναδέλφου του από άνανδρη επίθεση»***, επιμένοντας στην αναγκαιότητα του πυροβολισμού. Εκκληση για σεβασμό του νεκρού παιδιού της έκανε η μητέρα, με επιστολή προς τα μέσα ενημέρωσης, ενώ ορίστηκε από την οικογένεια ο Δημήτρης Τσοβόλας ως παράσταση πολιτικής αγωγής.

Ο συνήγορος του κατηγορουμένου εστιάστηκε κατά τις δηλώσεις του στο οικογενειακό περιβάλλον του ειδικού φρουρού, υποστηρίζοντας 3 ανήλικα παιδιά, καθώς και 2 συμβοηθούμενα μέλη, στη λαϊκή γειτονιά των Λιοσίων, στη δυτική Αθήνα, εν αντιθέσει με το εύπορο περιβάλλον του εμφανιζόμενου ως «ταραχοποιού»! Επίσης, προέβη σε κριτική απέναντι στο δικηγορικό περιβάλλον, καθώς και στην ελληνική πολιτεία και κοινωνία που βιάστηκαν να καταδικάσουν τον κατηγορούμενο, ζητώντας να του αναγνωρισθεί το τεκμήριο της αθωότητας και αποδίδοντας το περιστατικό σε «παρεξήγηση»!!! Παρέπεμψε επίσης στα πρώτα αποτελέσματα της βαλλιστικής εξέτασης που έδειξε μικρή αλλοίωση της σφαίρας, προδικάζοντας την εκδοχή του εξοστρακισμού.

Επίσης, η υπερασπιστική γραμμή στηρίχθηκε στο γεγονός πως το τραύμα ήταν τυφλό και όχι διαμπερές, κάτι που ενισχύει κατά την άποψη του συνηγόρου την εκδοχή ότι η βολή δεν ήταν ευθεία, καθώς σε αυτή την περίπτωση το βλήμα θα είχε διαπεράσει το κορμί του νεαρού, λόγω των τεχνικών προδιαγραφών του όπλου. Παρά ταύτα, η μαρτυρία του κατηγορουμένου για βολή στο έδαφος έρχεται σε αντίθεση με την εξέταση που έδειξε ροπή της σφαίρας στο θύμα με κατεύθυνση προς τα κάτω και όχι προς τα πάνω, έπειτα από εξοστρακισμό στο έδαφος. Συγκεχυμένες και αντιφατικές ήταν οι μαρτυρίες του κατηγορουμένου για τον τόπο, τον τρόπο, τον αριθμό και την κατεύθυνση των βολών. Κατηγορηματικά αντίθετες ήταν οι δεκάδες επώνυμες μαρτυρίες που διαψεύδουν τους ισχυρισμούς του κατηγορουμένου, υποστηρίζοντας την άποψη πως η βολή ήταν από απόσταση, κάτι που δικαιολογεί το τυφλό τραύμα, αλλά και τους ισχυρισμούς του για επίθεση από μεγάλη ομάδα ατόμων. Επιπλέον, ερασιτεχνικό βίντεο από τη στιγμή του φόνου διαψεύδει και τους ισχυρισμούς του πως έτρεξε με την πλάτη για να σωθεί από επίθεση, καθώς στο βίντεο όπου ακούγονται διαπληκτισμοί και δύο πυροβολισμοί, δύο φιγούρες, οι οποίες κατά τους μάρτυρες ήταν οι αστυνομικοί, φαίνονται να απομακρύνονται με αργά βήματα από τον τόπο του συμβάντος μετά από τους πυροβολισμούς. Την εκδοχή πως επέστρεψε ο φρουρός στο σημείο της συμπλοκής για να ενημερώσει διμοιρία των ΜΑΤ της Χαριλάου Τρικούπη και την εκ νέου επίθεση από τους νεαρούς διαψεύδουν επίσης οι μάρτυρες, οι οποίοι μιλούν για την πρόκληση των νεαρών με υβριστικούς χαρακτηρισμούς από τον ίδιο τον ειδικό φρουρό.

Παράλληλα, οι δύο κατηγορούμενοι κρίθηκαν προφυλακιστέοι και οδηγήθηκαν σε περιφερειακές φυλακές, ενώ ο Αλέξης Κούγιας δέχθηκε πειθαρχική δίωξη από το Δικηγορικό Σύλλογο των Αθηνών, μετά τις δηλώσεις που σπίλωσαν την προσωπι-

Από πάνω και δεξιά, **μαθητές σε μια συμβολική τους κίνηση,** ξαπλώνουν στα σκαλιά της ΓΑΔΑ παριστάνοντας τους νεκρούς, **ο δολοφόνος του Αλέξη, Επ. Κορκονέας οδηγείτε στη φυλακή,** η φωτογραφία του Κ . Τσιρώνη, **που αποθανατίζει άνδρες των ΜΑΤ σε «ώρα υπηρεσίας»**

ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ

Το Χριστουγεννιάτικο δέντρο στην πλατεία Συντάγματος πυρπολείτε από διαδηλωτές,
η εικόνα κάνει το γύρω όλου του κόσμου.

ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ

κότητα του νεκρού. Την Πέμπτη, 11 Δεκεμβρίου το δικηγορικό συμβούλιο αποφάσισε ομόφωνα και απερίφραστα, ***«την πειθαρχική δίωξη για τη στάση του εντολέα του κατηγορουμένου με το υπόμνημά του, καθώς σύμφωνα με την ανακοίνωση του Δ.Σ.Α. προέβη σε περιύβριση νεκρού και δυσφήμιση εις βάρος των συναδέλφων του που δεν ανέλαβαν την υπεράσπιση των κατηγορουμένων».***

Τον Ιούνιο του 2009 το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών διέταξε με βούλευμά του, την παραπομπή σε δίκη ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Κακουργιοδικείου των δύο ειδικών φρουρών. ***«Ο ειδικός φρουρός που πυροβόλησε το μαθητή παραπέμπεται για ανθρωποκτονία από πρόθεση, ενώ ο συνάδελφός του για συνέργεια σε ανθρωποκτονία».*** Στο βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών καταλογίζονταν στον μεν πρώτο ειδικό φρουρό ***«ενσυνείδητη αδιαφορία»*** και πως προέβλεψε τις συνέπειες των πυροβολισμών και ότι σκοπεύοντας προς τους συγκεντρωμένους ***«επιδοκίμασε τη θανάτωση προσώπου»,*** ενώ για τον δεύτερο κατηγορούμενο ***«η συμπεριφορά του δεν υπολείπεται σε ποινική απαξία»,*** καθώς δεν απέτρεψε τον συνάδελφό του και ταυτόχρονα συμμετείχε ***«στις αντεγκλήσεις και στην ανταλλαγή ύβρεων»*** επιδεικνύοντας ταυτόχρονα ***« χαρακτηριστική στάση ετοιμότητας και επίδειξης ισχύος».***

Η δίκη της υπόθεσης ορίστηκε για τις 15 Δεκεμβρίου 2009 στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Χαλκίδας, καθώς υπήρχε η άποψη πως μια δίκη στην Αθήνα θα προκαλούσε νέες καταστροφές στην πόλη. Μετά από ενστάσεις φορέων τις πόλης της Χαλκίδας, για τον φόβο επεισοδίων, το ποινικό τμήμα του Αρείου Πάγου παρέπεμψε την υπόθεση στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Άμφισσας, ενώ αργότερα μεταφέρθηκε και η ημερομηνία της δίκης για τις 20 Ιανουαρίου 2010. Η πλευρά του Αλ. Γρηγορόπουλου κατέθεσε δύο φορές αίτηση για μεταφορά της δίκης σε αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού. Ο Άρειος Πάγος απέρριψε και τις δύο φορές το αίτημα, κάτι που οδήγησε την πλευρά Γρηγορόπουλου να στραφεί προς τα ευρωπαϊκά δικαστήρια.

Τελικά, η δίκη ξεκίνησε στην Άμφισσα τις 20 Ιανουαρίου 2010, με τις πλευρές να ζητούν ολιγοήμερη αναβολή. Την ίδια μέρα πραγματοποιήθηκε πορεία στην πόλη της Άμφισσας, έξω από τα δικαστήρια. Η δίκη συνεχίστηκε στις 22 Ιανουαρίου, με τους δύο κατηγορούμενους να δηλώνουν αθώοι. Η πρόεδρος του δικαστηρίου ανέφερε πως αστικώς υπεύθυνο για το θάνατο

«Τα όνειρα μας είναι αλεξίσφαιρα»

του 15χρονου είναι το δημόσιο, κατά το οποίο η οικογένεια του θύματος θα μπορούσε να στραφεί αν το επιθυμεί, με την πολιτική αγωγή να εκφράζει την θέση πως η οικογένεια αστικά μπορεί να στραφεί και σε βάρος των δύο αστυνομικών, καθώς κρίνει ότι η πράξη τελέστηκε κατά παράβαση εντολής.

Στις 11 Οκτωβρίου 2010, το μικτό ορκωτό δικαστήριο της Άμφισσας (αποτελούταν από 3 τακτικούς δικαστές και 4 ένορκους) έκρινε και τους δύο ειδικούς φρουρούς ένοχους, τον Κορκονέα για ανθρωποκτονία με άμεσο δόλο, και τον Σαραλιώτη για συνέργεια. Ο Κορκονέας καταδικάστηκε σε ισόβια κάθειρξη (ψήφοι 4-3) και 15 μήνες ενώ ο Σαραλιώτης υποβλήθηκε στην ποινή της κάθειρξης για δέκα χρόνια (ψήφοι 6-1).

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Το τι συνέβη πραγματικά εκείνες τις μέρες, δεν μπορεί να περιγραφεί σε λίγες σελίδες, ούτε καν τα γεγονότα. Πολλοί από τότε, προσπαθούν να αποδείξουν πως ο μικρός Αλέξης, ήταν ένας επιμελής μαθητής, αρίστης αγωγής και πως ουδεμία σχέση είχε με ταραχές ή « ταραχοποιά» στοιχεία… Όλα αυτά γιατί προσπάθησαν να απαντήσουν σε μια μεγάλη μερίδα της μικροαστικής κοινωνίας, η οποία ακόμη και σήμερα έβαλε στο δικό της ειδώλιο, το άψυχο σώμα του 15χρονου. Ο Αλέξης ήταν αυτό που έλεγε και το σύνθημα που είχε κατακλίσει του τοίχους και τα πανό, ολόκληρης της χώρας: «15 ΧΡΟΝΩΝ ΝΕΚΡΟΣ». Ηταν απλά ένα μικρό παιδί, ένας ανήλικος άνθρωπος που στερήθηκε το δικαίωμα στη ζωή. Στη θέση του θα μπορούσε να είναι ένας αντιεξουσιαστής, ένας συνταξιούχος, ένας μετανάστης ή ακόμη και ένα «ταραχοποιό» στοιχείο. Το ζήτημα είναι, πως το υπάρχον πολίτευμα, επιτρέπει ή καλύτερα επιβάλλει σε ορισμένα άτομα, να σταθούν απέναντι στον κάθε Αλέξη, πιέζοντας τη σκανδάλη του όπλου τους.

Η πελώρια μάζα των «εξεγερμένων», δεν ήταν ένα απλό κοινωνικό φαινόμενο «τυφλής έξαρσης βίας», αλλά το αποτέλεσμα μια δεκαετίας συνεχόμενων, περικοπών του κράτους πρόνοιας, της υγείας-παιδείας και των εργατικών δικαιωμάτων, μια δεκαετία κυριαρχίας σάπιων εξουσιαστών και κουκουλωμένων σκανδάλων, ήταν μια δεκαετία μετατροπής της νεολαίας σε ρομπότ της ελεύθερης αγοράς, με ειδική κατάρτιση από το δημοτικό, το λύκειο, το φροντιστήριο και το πανεπιστήμιο, πάνω στο ζήτημα της εργασίας. Δηλαδή στη μετατροπή του εργαζόμενου ανθρώπου σε εργαζόμενο «σκέτο». Όλα αυτά σε συνδυασμό με την αντικοινωνικοποίηση στην οποία υποβλήθηκε η κοινωνία μας τα 20 τελευταία χρόνια και τη δημιουργία ενός τρόπου ζωής και μιας κουλτούρας κυρίως εμπορικής και όχι ανθρώπινης, ήταν τα βαθύτερα αίτια της εξέγερσης του Δεκέμβρη.

Όπως στο τέλος της εξέγερσης του Μάη του 68', όπου οι Γάλλοι φοιτητές διαπίστωναν την «Επιστροφή στη καθημερινή βοσκή» για την μικροαστική τότε τάξη, έτσι και στην Ελλάδα, οι εξεγερμένοι του Δεκέμβρη έβλεπαν την κοινωνία, μετά το τέλος των συγκρούσεων, οι οποίες κράτησαν περίπου 1 μήνα, να επιστρέφει στην « κανονικότητα». Μια κανονικότητα όμως, πολύ διαφορετική απ' ότι θα μπορούσε να φανταστεί ο καθένας μας τότε. Η φούσκα των ακινήτων στην Αμερική είχε σκάσει και η κρίση έβγαζε «εισιτήριο» για ένα υπερατλαντικό ταξίδι…

Ο Γ.Α. Παπανδρέου κέρδιζε τις εκλογές του 2009 συσπειρώνοντας όλους εκείνους τους ψηφοφόρους που σαν να μην έτρεχε τίποτα, έδιναν πάλι πνοή σε ένα χρεοκοπημένο πολιτικό σύστημα, χωρίς να λάβουν υπόψη τους, τα τόσο τρανταχτά στοιχεία αμφισβήτησης του Δεκέμβρη…

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

www.foititesnews.blogspot.gr

Φοιτητική Ενημέρωση *www.foititesnews.blogspot.gr*

Έχουν περάσει τέσσερα χρόνια από τις 6 Δεκέμβριου του 2008, μία σφαίρα, ένα παιδί νεκρό, ένας λαός στον δρόμο. Αυτές είναι οι λέξεις που έρχονται στο μυαλό κάποιου όταν αναφέρεις αυτήν την ημερομηνία. Ένας Δεκέμβρης διαφορετικός από τους άλλους, η εξέγερση των νέων έγραφαν τα μεγαλύτερα ξένα δημοσιογραφικά site. Την εξέγερση αυτή κάποιοι προσπαθούν να την ξεγράψουν από την ιστορία, κανένας πολιτικός, κανένας ερευνητής δεν μελέτησε αυτόν τον Δεκέμβρη, για να δει την κρύβεται πίσω από αυτόν τον ξεσηκωμό, σίγουρα η δολοφονία του Α Γρηγορόπουλου ήταν η σπίθα αλλά αυτή η φωτιά σιγόκαιε πολύ καιρό πριν. Αντίθετα με την βοήθεια των Μέσων Μαζικής Εξαπάτησης εκτοξεύτηκε λάσπη κατά του αυθορμήτου αυτού κινήματος, απώτερο σκοπό η αμαύρωση της νεολαιίστικης αυτής εξέγερσης.

Ο Δεκέμβρης αποκάλυψε τη συστημική βία, οικονομική, φυσική και συμβολική. Ηρθε σε σύγκρουση με την κρατική βία, η οποία με κάθε τρόπο προσπαθούσε να υπονομεύσει τις μαζικές διαδηλώσεις του κόσμου. Η εξέγερση αυτή απέδειξε και την έλλειψη και συγκρότηση ενός μετώπου το οποίο θα μπορούσε να “αγκαλιάσει” το κίνημα αυτό το οποίο ζητούσε έμμεσα μια καθοδήγηση για να συνεχίσει να μάχεται.

Το σημερινό σύνθημα “κανένας Δεκέμβρης δεν τελείωσε ποτέ” είναι ίσως πολύ επίκαιρο. Η εξέγερση έδωσε σημαντικά μαθήματα που εκφράζονται με τις λέξεις ΑΓΩΝΑΣ ΡΗΞΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ.. Σίγουρα με τις τρέχουσες κοινωνικοοικονομικές πολιτικές βίαιης λιτότητας ένας Δεκέμβρης μάλλον είναι κοντά…

Καταδίκη φοιτήτριας, γιατί απλά διαδήλωσε!

Φοιτητική Ενημέρωση

Η Γενική Συνέλευση του Τμήματος Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας μετά από έκτακτη σύγκλησή της στις 21 Νοεμβρίου 2012 δηλώνει το συγκλονισμό της:
- για την καταδίκη της φοιτήτριας του Τμήματός μας Λ. Κ., παρά την αθωωτική πρόταση του Εισαγγελέα, σε φυλάκιση έξι μηνών για την εικαζόμενη συμμετοχή της, κατά την εξέλιξη της πορείας της επετείου του Πολυτεχνείου στο Βόλο, σε πράξεις, που είναι απολύτως ασύμβατες προς την παιδεία της και προς την ηθική και την ακαδημαϊκή της συγκρότηση.
- γιατί η περιγραφή των συνθηκών σύλληψης της φοιτήτριας, από την ίδια, στην απολογία της στο Δικαστήριο, όπως και η περιγραφή που κατέθεσε στο Δικαστήριο αυτόπτης μάρτυρας, η οποία συμμετείχε στην πορεία, βρίσκονται σε απόλυτη απόκλιση και περιγράφουν γεγονότα άλλα από όσα κατέθεσαν στο ίδιο Δικαστήριο δύο αυτόπτες αστυνομικοί.

Πάτρα: "Άναψαν τα αίματα" στη Σύνοδο των Πρυτάνεων

Φοιτητική Ενημέρωση

Εκρηκτική ήταν η ατμόσφαιρα έξω από την αίθουσα του ξενοδοχείου στη Πάτρα, όπου πραγματοποιήθηκε η Σύνοδος των Πρυτάνεων. Δεκάδες φοιτητές συγκεντρώθηκαν στον χώρο, φωνάζοντας συνθήματα κατά της ακολουθούμενης κυβερνητικής πολιτικής στον τομέα της Παιδείας, ενώ ισχυρές δυνάμεις της ΕΛΛ.ΑΣ βρίσκονταν στο σημείο.
Μέσα στην αίθουσα, αντιπροσωπία των φοιτητών, κυρίως θεωρητικών σχολών, ζήτησε από τους Πρυτάνεις να πάρουν σαφή θέση κατά της μεταφοράς Σχολών από το Πανεπιστήμιο της Πάτρας, σε άλλες πόλεις της χώρας.

Μεταφέρεται το Παιδαγωγικό της Πάτρας;

Φοιτητική Ενημέρωση

Έντονες αντιδράσεις προκαλεί στην Πάτρα την τελευταία εβδομάδα η φημολογία περί μεταφοράς του Παιδαγωγικού τμήματος.
Σύμφωνα με πληροφορίες η φημολογία δεν είναι τυχαία καθώς φαίνεται ότι υπάρχει πρόθεση για την μεταφορά του τμήματος από την Πάτρα στην Τρίπολη, οπού εντελώς τυχαία πρύτανης είναι ο υφυπουργός Παιδείας κ. Θεόδωρος Παπαθεοδώρου. Οι τελικές αποφάσεις θα παρθούν στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα, καθώς θα ξεκινήσουν και ο διάλογος για ο σχέδιο ΑΘΗΝΑ σε ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Κατάληψη στη τυπογραφική μονάδα του Καποδιστριακού

Φοιτητική Ενημέρωση

Σε κατάληψη της τυπογραφικής μονάδας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου τη Παρασκευή 30/11, προχώρησαν οι Φοιτητικοί σύλλογοι του Πολιτικού νομικής, Ιατρικής και Φυσικού απαιτώντας όλα τα συγγράμματά να διανέμονται δωρεάν σε όλους τους φοιτητές. Σε ανακοίνωση που εξέδωσαν αναφέρουν χαρακτηριστικά:
«Τα τελευταία χρόνια η κατάσταση στο χώρο της Ανώτατης Εκπαίδευσης, θυμίζει ολοένα και περισσότερο καζάνι που βράζει. Πλάι στην πολιτική εξαθλίωσης του λαού, η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας, επιχειρούν να διαλύσουν ό,τι έχει απομείνει από τη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση.»

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΄Α ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΤΟΥ ΧΘΕΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ. ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΧΩΡΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ Η ΛΑΙΛΑΠΑ ΤΟΥ ΔΝΤ ΚΑΙ Ο ΟΔΟΣΤΡΩΤΗΡΑΣ ΤΩΝ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ, ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΟΥ ΘΑ ΒΑΔΙΣΟΥΜΕ ΛΟΙΠΟΝ;
΄ΕΧΕΙ Η ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΠΡΟΤΑΣΗ Η ΜΗΠΩΣ ΑΥΤΗ ΔΕΝ ΑΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΔΙΕΞΟΔΟ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ;
ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ;

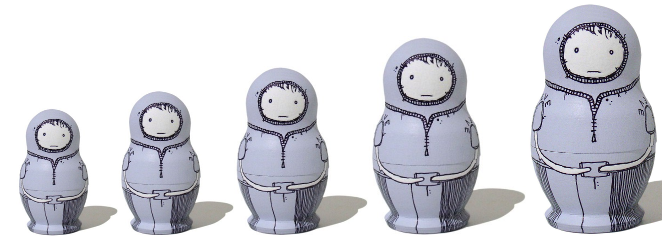
Γράφει ο **Παναγιώτης Μαυροειδής**

Κατά τη γνώμη μας, δεν μπορεί να υπάρξει διέξοδος από την κρίση προς όφελος της εργατικής ων τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, πριν απ' όλα για την αντιμετώπιση της ανεργίας, αν δεν χάσει πλούτο και ιδιοκτησία το κεφάλαιο.
Αν δεν κλονιστεί η εξουσία του και δεν ανατραπεί τελικά.
Η αυτοί ή τα 1,5 εκατομμύριο ανέργων. Αριστερά σημαίνει αριστερή πολιτική. Και η αριστερή πολιτική έχει μέτρο και κριτήριο ακριβώς τα συμφέροντα των εργαζομένων, των ανέργων, των φτωχών.
Για αυτο μιλάμε για αντικαπιταλιστική ανατροπή και επιδιώκουμε διάλογο επί της ουσίας πάνω σε αυτή τη συλλογιστική.
Απαιτείται μια βασική μεταβολή πριν από όλα στο επίπεδο της ιδιοκτησίας και της παραγωγής, με εκτεταμένες εθνικοποιήσεις και ανάδειξη της κοινωνικής ιδιοκτησίας σε βασικό μοχλό της οικονομίας.

Δεν πρόκειται για κάποιο ετσιθελικό μονόπρακτο, αλλά για μια πορεία γενικευμένης σύγκρουσης, όπου θα τίθενται ταυτόχρονα μεταβατικά αιτήματα επιβίωσης του κόσμου της εργασίας, όπως αύξηση μισθών, μείωση ωρών εργασίας, εργατικός έλεγχος, φορολογία στο κεφάλαιο που θα έχει απομείνει να δραστηριοποιείται και άλλα αντικαπιταλιστικά μέτρα.

ΔΙΠΛΗ ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΕΥΡΩΖΩΝΗ ΚΑΙ ΕΕ

Υπάρχει μια βασική αφετηρία για αυτό το δρόμο. Πρέπει να σπάσει ο πολιτικός και οικονομικός δεσμός αίματος ελληνικής αστικής τάξης και ΕΕ. Με διπλή έξοδο από ευρωζώνη και ΕΕ, με ταυτόχρονη στάση εξωτερικών πληρωμών και διαγραφή του χρέους. Χωρίς αυτά, δεν υπάρχει αγροτική παραγωγή, δεν υπάρχουν δουλειές και βιομηχανική πολιτική, δεν

υπάρχουν μισθοί.
Μην φοβηθούμε να ξετυλίξουμε το μίτο της Αριάδνης αν θέλουμε να βγούμε από τον Λαβύρινθο.
Η κατάργηση των μνημονίων, σημαίνει άρνηση των θανατηφόρων δόσεων και άρνηση πληρωμών για το χρέος που τώρα είναι πλέον χρέος προς την ΕΚΤ και τις χώρες της ΕΕ. Αυτό καθιστά αναγκαία αλλά και αναπόφευκτη την έξοδο από το ευρώ. Ο συνακόλουθος κίνδυνος πιστωτικής ασφυξίας, σημαίνει ότι απαιτείται όχι απλά εθνικό νόμισμα αλλά και εθνικοποίηση τραπεζών και απόλυτος έλεγχος κίνησης κεφαλαίων.
Η αναγκαία αλλά και σχεδόν υποχρεωτική υποτίμηση του νομίσματος, θα βοηθήσει στην τόνωση της παραγωγής και την ανάκτηση της εσωτερικής αγοράς, σώζοντας δουλειές και ζωές, αλλά θα μειώσει και το εισόδημα. Η μόνη απάντηση σε αυτό, αν δε πάμε στη γραμμή Σταθάκη που ζητάει ''αριστερή λιτότητα'', είναι η αύξηση μισθών που σε ένα βαθμό εξουδετερώνει τα οφέλη ανταγωνιστικότητας που θα ήθελε να διατηρηθούν μόνο προς δικό τους όφελος με την υποτίμηση οι επιχειρηματίες.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΟΦΕΛΟΣ Η ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΕΡΔΟΣ;

Είναι τουλάχιστον λάθος να περιμένει κανείς ότι μοχλός μιας άλλης οικονομικής κοινωνικής πορείας με κέντρο τα συμφέροντα των εργαζομένων, θα μπορούσε να είναι το ιδιωτικό κεφάλαιο και μάλιστα με παραίτηση από τα ''οφέλη'' των μνημονίων. Αν δεν θέλουμε να φουντάρουν μαζί όλες οι επιχειρήσεις και να φουντώσει η ανεργία, απαιτείται ένα εκτεταμένο πρόγραμμα εθνικοποιήσεων παραγωγής με εργατικό έλεγχο.
Απαιτείται μια πραγματική επίταξη, λαϊκό δικαίω, ολόκληρου του παραγωγικού ιστού, αλλά και αναπροσανατολισμός της παραγωγής με κριτήριο την κάλυψη των βασικών εσωτερικών αναγκών.
Όχι ντροπαλά. Κριτήριο του δικού μας δρόμου είναι το δημόσιο κοινωνικό όφελος και όχι το ατομικό καπιταλιστικό κέρδος.
Συμφέρον από αυτή την ενότητα μέτρων έχει μόνο ο κόσμος της εργασίας, οι αγρότες και άλλα φτωχά λαϊκά στρώματα μικρομεσαίων, όχι όμως ο κόσμος του κεφαλαίου.
Αυτό σημαίνει ότι τα μέτρα αυτά όχι μόνο δεν μας εισάγουν αυτόματα σε κάποιο παράδεισο της ηρεμίας και ανέφελης οικονομικής δραστηριότητας, αλλά σηματοδοτούν μια οξύτατη σύγκρουση ζωής και θανάτου, ανάμεσα σε αυτούς τους δύο κόσμους.
Η ροή εισοδήματος από την εργατική τάξη προς το κεφάλαιο, πρέπει να αντιστραφεί.

"ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΠΕΡΑΣΤΕ";

Το πρόγραμμα αυτό δεν παίρνει άδεια εφαρμογής από το κατεστημένο. Κανείς δε θα μας πει ''παρακαλώ περάστε, να δούμε τι θα κάνετε και εσείς''.
Προετοιμαζόμαστε για την επιβολή του, που σημαίνει οργανώνεται ο λαός, πριν από όλα ένα άλλο εργατικό κίνημα με ανεξάρτητο κέντρο αγώνα. Στοχεύουμε συνειδητά σε παλλαϊκό ξεσηκωμό, που σημαίνει οικοδόμηση οργάνων αγώνα, σε χώρους δουλειάς, κλάδους και σε κατοικία. Κοινωνικό και πολιτικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής για ανατροπή της κυβέρνησης και της επίθεσης. Η αντικαπιταλιστική αριστερά θέτει το ζήτημα της προετοιμασίας για την συνολική σύγκρουση και την επανάσταση. Διαφορετικά το όποιο βήμα είτε θα απορροφηθεί στο σύστημα είτε θα συντριβεί.
Μια ανατροπή αυτού του τύπου την Ελλάδα, μπορεί να πυροδοτήσει ανατροπές στο νότο της Ευρώπης και να δημιουργήσει άλλες υλικές και πολιτικές προϋποθέσεις για διεθνοποίηση προς όφελος των λαών στη νότια Ευρώπη αλλά και τη Μεσόγειο. Αυτό θα δώσει την δυνατότητα για ισότιμες ανταλλαγές, που θα αλληλο-συμπληρώνουν τομείς που υπάρχουν ελλείψεις.

ΑΝΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Πως συναρθρώνονται τα παραπάνω σε ένα μεσομακροπρόθεσμα πρόγραμμα; Δεν αρκεί κατά τη γνώμη μας πλέον το "πεντάπτυχο" της προηγούμενης περιόδου. Μας βοήθησε πάρα πολύ αλλά έφαγε τα ψωμιά του.
Απαιτείται ουσιαστική επέκταση του στο ζήτημα της δημοκρατίας και της λαϊκής κυριαρχίας.
Είναι αναγκαίο η σύνδεση του με την αναγκαία πολιτική ανατροπή εδώ και τώρα με το παραπάνω περιεχόμενο και τρόπο, αλλά και με το ίδιο το ζήτημα της πολιτικής εξουσίας.
Πως θα μπορούσαμε να συνοψίσουμε λοιπόν με ένα νέο τρόπο, συνδέοντας τη μάχη της επιβίωσης και της άμεσης ανατροπής των μέτρων με μια αντικαπιταλιστική πολιτική στροφή;
Διαρκής, ανυποχώρητος, απειλητικός πολιτικός εκβιασμός της εργατικής - λαϊκής πάλης, ενός νέου ταξικού ανατρεπτικού -στηριγμένου στις συνελεύσεις βάσης- εργατικού κινήματος με την συμβολή της ανυπότακτης αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

- Ανατροπή της πολιτικής του διεθνούς και ντόπιου μαύρου μετώπου: ΕΕ – ΔΝΤ – ΣΕΒ και της κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ. Ανατροπή της ίδιας της κυβέρνησης.
- Μη αναγνώριση, παύση πληρωμής και διαγραφή του χρέους. Δεν θέλουμε κανένα από τα περιβόητα δάνεια τους γιατί είναι μια ασφυχτική θηλιά στο λαιμό των εργαζομένων και μια κάνουλα πλούτου για τους τραπεζίτες, τους τοκογλύφους, τις πολυεθνικές, τον ΣΕΒ και τα πολιτικά τσιράκια τους. Μονομερής κατάργηση των μνημονίων, των δανειακών συμβάσεων χωρίς διαπραγμάτευση με άμεση εκδίωξη της τρόικα από τη χώρα και άμεση ακύρωση όλων, χωρίς εξαίρεση, των βάρβαρων μέτρων σε βάρος των εργαζομένων. Αναχαίτιση και ανατροπή συνολικά του πιο βάρβαρου και βίαιου κύματος αναδιαρθρώσεων του καπιταλισμού στη χώρα.
- Εξοδος από τους πολυπλόκαμους μηχανισμούς και τη φυλακή του ευρώ και της ΕΕ, αποδέσμευση από αντικαπιταλιστική σκοπιά και με διεθνιστική προοπτική. Όχι στη δημιουργία «ειδικών ζωνών επενδύσεων-υπερεκμετάλλευσης των εργαζομένων».
- Κανένα ευρώ στους τραπεζίτες. Πραγματικό πέρασμα στο Δημόσιο, χωρίς αποζημίωση και καμιά επιβάρυνση για το λαό και με εργατικό έλεγχο της Τράπεζας της Ελλάδας, όλων των τραπεζών και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας. Άμεση απαγόρευση των ιδιωτικοποιήσεων, όχι στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και του ενεργειακού πλούτου.
- Ριζική αναδιανομή του πλούτου υπέρ της εργασίας. Γενναίες αυξήσεις στους μισθούς για αξιοπρεπή ζωή με άμεση άρση όλων των περικοπών σε όλους τους μισθούς και συντάξεις που επιβλήθηκαν από το Γενάρη του 2010. Διπλασιασμός άμεσα του επιδόματος ανεργίας, να δίνεται σε όλους τους ανέργους για όσο καιρό είναι άνεργοι Να μειωθεί δραστικά η έμμεση φορολογία και να

καταργηθεί για τα είδη πρώτης ανάγκης. Βαριά φορολογία του κεφαλαίου και του πλούτου. Δραστική μείωση των εξοπλιστικών δαπανών.

- Άμεση κατάργηση όλων των νομοθετικών ρυθμίσεων που καταργούν τις συλλογικές συμβάσεις και επιβραβεύουν την εργοδοτική αυθαιρεσία. Κατάργηση των ατομικών συμβάσεων εργασίας, της ανασφάλιστης και μαύρης εργασίας, με βαριά τιμωρία των εργοδοτών – δουλεμπόρων. Απαγόρευση των απολύσεων, μείωση των ωρών και των χρόνων εργασίας. Να επιστραφούν άμεσα όλα τα ποσά που κλάπηκαν από τα ασφαλιστικά ταμεία και οι κλέφτες να λογοδοτήσουν και να δικαστούν από το λαό. Να διαγραφούν άμεσα τα χρέη προς τις τράπεζες όλων των ανέργων και των φτωχών. Να καταργηθούν όλα τα χαράτσια.

- Να τσακίζεται κάθε είδους οικονομική βία σε κάθε κατατρεγμένο εργαζόμενο (κατασχέσεις, πλειστηριασμοί, διακοπή ρεύματος και νερού, τοκογλυφία, μαυραγοριτισμός, ενεχυροδανειστήρια).

- Ανατροπή της Ευρω-κηδεμονίας και της δυναστείας των γιγάντιων πολυεθνικών επιχειρηματικών ομίλων που οδηγούν στην κατεδάφιση του δικαιώματος του λαού ν' αποφασίζει ο ίδιος για τις τύχες του και σε πρωτοφανείς επεμβάσεις στη χώρα. Απελευθέρωση από τις αλυσίδες του ιμπεριαλισμού, από τους μηχανισμούς του όπως το ΝΑΤΟ. Όχι στην επικίνδυνη συμμαχία Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ, άμεση απόσυρση όλων των ελληνικών στρατευμάτων από το εξωτερικό, να κλείσουν οι ΝΑΤΟϊκές βάσεις. Καμιά εμπλοκή της χώρας σε συρράξεις και πολέμους.

- Κάτω ο νεοαπολυταρχικός ολοκληρωτισμός και η σύγχρονη χούντα του αστικού συνασπισμού εξουσίας. Διαρκής πάλη για τις Λαϊκές Ελευθερίες και τα Δικαιώματα της εποχής μας, ενάντια στη «σιδερένια φτέρνα» που θέλει να επιβάλλει η αστική εξουσία, ενάντια στην τρομοκρατία της ΕΕ, της κυβέρνησης και κράτους, της εργοδοσίας, και των φασιστών, της Χρυσής Αυγής. Ετοιμότητα για την μαζική παλλαϊκή αντιμετώπιση κάθε είδους βίας και συλλήψεων αγωνιστών, καθώς και κάθε λογής απότομης αντιδημοκρατικής στροφής στη χώρα.

- Ανατρεπτική αλληλεγγύη για την υπεράσπιση κάθε αδύνατου εργαζόμενου, ειδικά μάλιστα των παιδιών, ανεξαρτήτως εθνικότητας, θρησκείας και φύλου, όχι με τη λογική της φιλανθρωπίας και της ανάθεσης ούτε με την λογική της λεγόμενης κοινωνικής επιχειρηματικότητας που προωθεί η ΕΕ, αλλά με την δημοκρατική διεκδικητική συμμετοχή. Αποχώρηση απ' όλες τις συνθήκες και συμφωνίες της ΕΕ, που έχουν μετατρέψει τη χώρα σε αποθήκη κατατρεγμένων ανθρώπων από διάφορα σημεία της γης, ίσα δικαιώματα στους μετανάστες και πρόσφυγες και ανθρώπινες συνθήκες ζωής για όσο καιρό μείνουν στη χώρα ή επιλέγουν την παραμονή τους εδώ.

"ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟ" ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΙΑΣ "ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗΣ" ΦΑΣΗΣ;

Είναι γνωστή η μανία τακτοποίησης που διακατέχει την αριστερά εδώ και δεκαετίες. Κληρονομιά του κονφορμισμού της είναι η σταδιολογία. Η καταφυγή της στις ευκολίες των ενδιάμεσων, δήθεν εύκολων λύσεων, που απαντούν με μαγικό τρόπο το ερώτημα ποιος "θα κρεμάσει την κουδούνα στου γάτου την ουρά;". Η πραγματική ζωή και η ταξική πάλη, δεν είναι άθροισμα ακίνητων εικόνων, ούτε και ασύνδετων και συνεχών μεταβολών χωρίς ποιοτικές τομές.

Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα δεν περιγράφει μια μεταβατική φάση, που θα εκπληρωθεί από μια κυβέρνηση μετάβασης, που με ένα άγνωστο τρόπο -αν χρειαστεί- θα μας πάει σε μια "τελική λύση", με μια -αχρείαστη να ναι- επανάσταση και εργατική εξουσία.
Είναι αντίθετα ο δρόμος για να απαντιέται το ζήτημα των ζητημάτων: Η συγκρότηση των εργαζομένων και των άλλων φτωχών λαϊκών στρωμάτων σε δρών πολιτικό υποκείμενο ανατροπής. Διότι υπάρχουν δύο αλήθειες. Η μία μας λέει ότι δεν αρκεί ένας '«δυσαρεστημένος»' ή έστω εξοργισμένος λαός και η δεύτερη μας διδάσκει ότι η πολιτική συνειδητοποίηση δεν γίνεται με μεταφυσικό τρόπο, αλλά συμπυκνώνει την διεκδίκηση υλικών συμφερόντων, ανυψώνοντας την σε ανώτερο επίπεδο.

Έξω από αυτό το δρόμο δεν υπάρχει επαναστατική στρατηγική. Αυτή έχει καταργηθεί, είτε με την έλλειψη της επαναστατικής πολιτικής που την προσεγγίζει όπως κάνει το ΚΚΕ, είτε με την άρνηση της τομής και της ρήξης, στο όνομα των τομών και των ρήξεων, όπως κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ και γενικά η μεταρρυθμιστική αριστερά.
Αυτός είναι και ο λόγος που οι πρώτοι βλέπουν μόνο μια λαϊκή εξουσία που μάλλον θα έρθει από τον ουρανό και όχι μέσα από τον κοινωνικό και πολιτικό αγώνα ανατροπής στη βάση αντικαπιταλιστικού εργατικού προγράμματος.

Αυτή είναι και η εξήγηση για το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να δει οτιδήποτε άλλο παρά μόνο μέσα από το σχήμα μιας κυβέρνησης στο πλαίσιο του καπιταλισμού. Αυτή η στόχευση ακυρώνει αυτό το "μεταβατικό" αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα από την ουσία του και τη σύνδεση του με την αντικαπιταλιστική τομή και τον σοσιαλισμό. Αυτός είναι και ο λόγος που το αντίστοιχο "μεταβατικό" πρόγραμμα στο ΣΥΡΙΖΑ είναι στα όρια του κεφαλαίου και της ΕΕ.. Δηλαδή, τελικά δεν είναι και μεταβατικό προς τα κάπου , αλλά διαχειριστικό της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων.

ΣΑΒΒΑΤΟ
19/1
ΑΘΗΝΑ - ΠΟΛΗ
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ
ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ
ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
ΟΜΟΝΟΙΑ 2ΜΜ
ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΣΥΝΤΑΓΜΑ 4ΜΜ
πες το με ένα τραγούδι...
ΕΞΩ οι ΝΕΟΝΑΖΙ
ΟΧΙ στα ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ για ΟΛΑ τα ΠΑΙΔΙΑ
Επικοινωνία με: www.antiracismfascism.org antiracismfascism@yahoo.gr / τηλ. 210 3232871, 6932828964

4 μήνες, 3 εβδομάδες και 2 ημέρες
4 MONTHS, 3 WEEKS AND 2 DAYS

ΠΑΡΑΓΩΓΗ 2007, ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ, ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 113‘, ΕΓΧΡΩΜΗ, ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΜΟΥΝΓΚΙΟΥ, ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: ΑΝΑΜΑΡΙΑ ΜΑΡΙΝΚΑ, ΛΟΡΑ ΒΑΣΙΛΙΟΥ, ΒΛΑΝΤ ΙΒΑΝΟΦ

Από το 1966 μέχρι την πτώση του καθεστώτος Τσαουσέσκου, η έκτρωση στην Ρουμανία είναι έγκλημα και τιμωρείται μέχρι και με δεκαετή κάθειρξη. Η απαγόρευση, βασιζόμενη στην βαλκανικού τύπου ηθική, καθώς αποτελεί έγκλημα , ενώ αποσκοπεί στην αύξηση του εργατικού πληθυσμού της χώρας (όπερ και επιτυγχάνεται).

Τη περίοδο εκείνη, η έκτρωση είχε εξελιχθεί σε μέσο αντισύλληψης, και καταγράφονταν μέχρι και 300.000 ανά έτος, ενώ τα επίσημα στοιχεία αναφέρουν 500.000 θανάτους λόγω.

Βρισκόμαστε στα 1987. Η Gabita και η Ottilia είναι συμφοιτήτριες και μοιράζονται το δωμάτιό τους στην φοιτητική εστία. Η Gabita μένει έγκυος και η Ottilia αποφασίζει να την βοηθήσει με την έκτρωση. Όταν όμως φτάνουν στο προκείμενο, το πράγμα ξεπερνά τα προδιαγεγραμμένα και παίρνει άλλη τροπή. Ο Monsieur Bébé, ο γιατρός που κάνει την έκτρωση, αποδεικνύεται άλλος από αυτό που οι κοπέλες νόμιζαν, και η κατάσταση οδηγείται στα άκρα. Η Ottilia, καθώς γίνεται το μεγαλύτερο θύμα της υπόθεσης, αναδεικνύεται σε πρότυπο φίλης και δυναμικής γυναίκας, αλλά η φιλία της με την Gabita και η σχέση της με το αγόρι της δοκιμάζονται σοβαρά.

Η ιστορία είναι αληθινή -και μάλιστα πρόκειται για βίωμα του σκηνοθέτη, Cristian Mungiu. Όμως παρόμοιες ιστορίες. Επιδίωξη του σκηνοθέτη ήταν να επικεντρωθεί στην ιστορία, στους χαρακτήρες και στις δοκιμαζόμενες σχέσεις τους -και όχι στο ιστορικό πλαίσιο, το οποίο είναι παρόν, αλλά σε δεύτερο πλάνο.

Παρά το γεγονός ότι τα σκηνικά και τα κοστούμια είναι πολύ πιστά στην ιστορική περίοδο, η σκηνοθεσία κατορθώνει το επιδιωκόμενο. Ο σκηνοθέτης εμβαθύνει στους χαρακτήρες και στις μεταξύ τους σχέσεις, μέσα από ερμηνείες πολύ έντονες -όσο και χαμηλότονες. Οι παύσεις και οι σιωπές είναι σημαντικότερες από τους διαλόγους, τα βλέμματα λένε περισσότερα από τα λόγια.

Εντυπωσιακή και υποβλητική με την ερμηνεία της, η Anamaria Marinca κλέβει την παράσταση στον ρόλο της Ottilia. Πολύ καλή η Laura Vasiliu -όσο κι αν ο ρόλος της Gabita είναι εκνευριστικός. Εξίσου αναδεικνύεται και ο Vlad Ivanov στον ρόλο του γιατρού (ένας τόσο αντιπαθητικός ρόλος πρέπει να είναι μεγάλη πρόκληση για έναν ηθοποιό και ο Ivanov ανταποκρίνεται πλήρως).

ΣΕ ΑΚΟΥΣΑ ΠΡΙΝ ΠΟΥ ΤΣΑΚΩΝΟΣΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ ΣΟΥ. ΚΑΙ ΠΩΣ ΔΗΛΑΔΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙΣ ΟΤΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΙΣΟΙ;
ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ ΕΙΝΑΙ Η **ΑΝΑΔΙΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ**...
ΤΙΙΙΙΙΙ;;;;;. ΜΕ ΠΟΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΘΑ ΜΟΥ ΠΑΡΕΤΕ **ΕΜΕΝΑ** ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΑΦΙΑ **ΜΟΥ**; ΕΜΕΝΑ Ο ΠΑΠΠΟΥΣ ΜΟΥ ΕΚΑΝΕ **ΘΥΣΙΕΣ** ΓΙ' ΑΥΤΑ!
Ο ΠΑΠΠΟΥΣ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΦΟΡΟΥΣΕ ΚΟΥΚΟΥΛΑ ΚΑΙ ΚΑΤΕΔΙΔΕ ΚΟΣΜΟ ΣΤΟΥΣ **ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ!**
ΕΒΛΕΠΕΣ ΚΑΤΙ 15ΧΡΟΝΟΥΣ **ΗΡΩΕΣ** ΝΑ ΤΟΥΣ **ΕΚΤΕΛΟΥΝ** ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΑΡΑΔΕΣ! ΩΡΑΙΑ ΚΑΙ **ΝΤΟΥΡΑ** ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑ!
ΠΑΤΕ ΚΑΛΑ ΡΕ;;; ΘΑ ΜΟΥ ΠΑΡΕΤΕ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΠΟΥ ΒΓΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΘΥΣΙΑ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ **ΑΓΝΩΝ** ΠΑΙΔΙΩΝ; ΔΗΛΑΔΗ ΤΟΣΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΑΝ ΓΙΑ ΤΟ **ΤΙΠΟΤΑ;**
ΜΑ ΔΕ ΣΕΒΕΣΤΕ ΚΑΘΟΛΟΥ ΤΗΝ **ΠΑΤΡΙΔΑ;**

ΜΑΡΙΑΝΝΑ
Η ΒΡΩΜΟΣΤΟΜΗ
ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΙΝΑ
ΣΥΝΕΧΩΣ ΤΣΑΝΤΙΣΜΕΝΟΙ . . .
. . . ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΟΥΣ

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤΑ...

ΙΝΤΕΡΝΕΤΙΚΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ...

BABUSHKA

Alexandros Grigoropoulos

1993 - 2008